

THE BRITISH ESPERANTIST

(With which is incorporated "The Esperantist.")

The Official Organ of the British Esperanto Association.

VOL^o III^a. N-RO 32.

AUGUSTO, 1907.

PREZO 3 PENCOJ.

KOSTO DE ABONO, AFRANKITE.

EN GRANDA BRITUJO.

Por unu jaro 3 ŝilingoj.
Unu numero 3 pencoj.

EKSTERLANDE.

Por unu jaro 0.80dol., 4.00fr., 3.00m.
Unu numero 0.07dol., 0.40fr., 0.30 m.
Laŭ Internacia Mono 1.50 Sm.; 13 Sd.

Abonoj estas akceptataj de la komenciĝo de ĉiu monato, kaj poŝtmarkoj estas akcepteblaj laŭ efektiva valoro. Sin turni al la Sekretario, 13, *Arundel-street, London, W.C.*

REDAKCIO.

Manuskriptoj, k.t.p., devas esti sendataj al la Redaktora Komitato, 13, *Arundel-street, London, W.C.*

Pri artikoloj la Komitato rezervas al si la rajton korekti la erarojn de stilo, k.t.p.

Ordinare oni ne povas resendi artikolojn neakceptitajn.

ANONCOJ.

Pri Anoncoj, sin turni al S-ro. C. A. G. Browne, 53, *Wyndham-street, London, W.C.*

ENHAVO.

PAGO

La Tria Kongreso	141
Alilanda Kroniko. H. W. Southcombe ..	143
Diversaĵoj	144
Chronicle	145
London Post-Congress Arrangements ..	146
B.E.A. New Members, Examinations, &c. Monoferado por la Blinduloj ..	147
London Chamber of Commerce, Pass List ..	148
Pri la Vizito al Londono. Konsulejoj ..	149
Ĉu Esperanto disfalos en dialektojn? H. E. Palmer	150
Grava Alvoko—"Esperanto Week" ..	152
Libraro kaj Gazetaro. G. C. ..	153
Vizito al Kingegan. R. H. Geoghegan ..	155
Proverboj—La Redaktoro de "La Patrioto" ..	156
Sceno el "Reĝo Johano." Harald Clegg ..	158
Versaĵo. J. C. Rust	160
Skota Legendo. J. Ellis	160
F.K.I.	160

LA TRIA KONGRESO.

Kiam tiuj ĉi linioj aperos, jam multaj el niaj vizitontoj estas ekirontaj de siaj hejmoj por nin viziti; al ĉiuj ni deziras komfortan veturon kaj feliĉan libertempon—se oni povas nomi libertempo la tre okupatan semajnon de niaj Kongresoj.

Ni bedaŭras, ke la eldono de la Kongresa Libro estas prokrastita unu semajnon pli ol ni atendis, pro la fakto ke grava presprovaĵo perdiĝis, sed ni esperas, ke ĉiuj, kiuj rajtis ĝin ricevi jam havis sufiĉe da tempo por bone digesti ĝian diversspecan enhavon.

La Provizora Programo eldonita antaŭ kelkaj semajnoj estas ankoraŭ la fundamento de niaj aranĝoj, sed diversaj gravaj kunvenoj estas nur nun aranĝitaj.

Liaj Moŝtoj la Urbestro (Ĉefburĝo George Stace), la Provincestro de Cambridge (Vicgrafo Clifden) kaj la Ĉefa Ekonomo de Cambridge (Kolonelo Harding) tre gastame proponas honori niajn Kongresanojn per Ĝardena Kunveno, kiu okazos vendredon, Aŭg. 16an, en la Fratulara Ĝardeno de King's College, kaj en kiun estos invitataj ĉiuj frue aliĝintaj Kongresanoj.

Merkredon, ni organizos biciklan ekskurson al St. Ives,

When these lines appear, many of our visitors will be on the point of starting from home to come to us; to all we wish a comfortable journey, and happy holiday—if the very busy week of our Congresses can so be called.

We regret that the issue of the Congress Book was delayed a week longer than we anticipated, owing to the fact that an important proof was lost, but we hope all entitled to receive it will have had time to digest its varied contents.

The Provisional Programme, issued some weeks ago, is still the basis of our arrangements, but various important gatherings have only now been arranged.

The Mayor (Alderman George Stace), the Lord-Lieutenant of Cambridgeshire (Viscount Clifden), and the High-Steward of Cambridge (Colonel Harding) have very hospitably proposed honouring our members by a garden party, to take place on Friday, August 16, in King's College Fellows' Garden, to which all members enrolled early will be invited.

On Wednesday we are arranging a bicycle excursion

en la interspaco de 20 km de Kembriĝo, por fari tre ĉarman ekskurseton sur la rivero kaj por viziti interesan fabrikejon. Se ne kunportitan, oni facile povas lui biciklon.

La Kunveno de personoj interesataj en la traduko de la Sankta Biblio kunvenos Dimanĉon posttagmeze.

Pri la specialistaj kunvenoj, la definitivaj aranĝoj ne estas ankoraŭ fiksataj, sed estos troveblaj en la oficiala ĵurnalo de *La Trio*.

Du-trionoj el *La Trio* denove vizitis Parizon, kaj havis longajn interparoladojn kun la Centra Oficejo pri la redaktado de proponota Regularo por niaj Kongresoj, kaj tiel plu. Ili ankaŭ ĉeestis le ĝajan ĉiumonatan vespermanĝon de la Pariza Grupo, post kiam Triano Cunningham faris tre ŝatatan projekcian paroladon pri Cambridge.

Profesoro Carlo Bourlet tre amike proponas pruntedoni al ni sian unikan kolekton da Esperantaj dokumentoj, de la lingva naskotago ĝis la nuntempo, kaj ni estas certaj, ke tiu kolekto estos tre ŝatata fundamento por la interesa ekspozicio kiun ni intencas fari en la Arta Lernejo, super la urbodomo, ankaŭ afable proponita al ni de la Urba kaj Graflanda Konsilantaroj.

Pro la diversnacieco de la sendintoj, ni trovas tiun organizon de bona ekspozicio tre malfacila afero, kaj ni esperas, ke niaj amikoj ne tro atendos sed, ke ili konsideros kiel devon viziti ĝin kaj tiel fari en mal-kritikema spirito.

Ĉiuj, kiuj deziras elmontri specimenojn kaj similajn devas tuj ilin sendi al *La Trio*, 5, Market-hill, Cambridge, kun la proponitaj kondiĉoj kaj bezonoj pri spaco.

La Vagabonda Klubo faros Koncerton je la vespero de Sabato, Aŭg. 10, kaj ankaŭ klopodos pri ekspozicio arta. Al la energia kondukantaro de tiu ĉi nova entrepreno ni deziras grandan sukceson.

Por la oficiala malferma kunsido kiu okazos lundon Aŭg. 12an, tre sindona gemuzikantaro Kembriĝa nune sin preparas por ĥore kanti kore "La Espero" kaj ankaŭ la kvarvoĉan kanton "Nub-Kronaj Turoj."

La Kongresa Oficejo estas nun en la plej videbla loko en la Market-square, numero 5, kaj la Verda Standardo flirtas—montrante tie kiel ĉiam—koran bonvenon por la oftaj vizitantoj, kiuj deziras nin vidi. Ni celas ĉiam doni kiel eble plej multe da helpo, sed kompreneble ĉiuj memoros ke ni estas nur homaj, kaj estas ĉiam treege okupataj pro la organizado kaj korespondado de la Kongreso. La senvianda manĝohalo de Eustace Miles estas enirebla de 5, Market-hill.

Tiuj amikoj, kiuj trovas sin speciale kompetentaj por helpi dum la Kongreso en ia speciala fako estas petataj tuj komuniki la fakton al *La Trio*, aldonante la daton de ilia alveno ĉi tie. Tia amika helpo estos tre necesega, kaj estos tre danke akceptata.

Vin salutas kaj atendas

LA TRIO POR LA TRIA.

13, Arundel-street, London, W.C.

to St. Ives, 12 miles from Cambridge, for a delightful river trip and visit to an interesting factory. If not brought, bicycles can readily be hired.

The meeting of those interested in the translation of the Bible will take place on Sunday afternoon.

As regards the Specialist meetings, final particulars are not yet available, but will be found in the official journal of *La Trio*.

Two-thirds of the *Trio* have again visited Paris, and had long discussion with the Central Office re Regulations for Congresses to be proposed.

They also attended the merry monthly dinner of the Paris Group, after which Triano Cunningham gave a much-appreciated lantern lecture on Cambridge.

Professor Carlo Bourlet has very kindly offered to lend us his unique collection of Esperanto documents, from the birthday of the language to the present time, and we are assured that this collection will be a highly appreciated nucleus of the interesting exhibition we intend having in the School of Art, over the Guildhall, also generously offered us by the Town Council and County Council.

On account of the internationality of the exhibitors, we find the organisation of a good exhibition a very difficult matter, and hope our friends will not expect too much, but that they will find it their duty to pay it a visit, and to do so in no carping spirit.

All desirous of exhibiting specimens, &c., must send the same at once to *La Trio*, 5, Market-hill, Cambridge, with the conditions proposed, and requirements as to space.

The Vagabonds' Club will hold a concert in the Guildhall on Saturday evening, August 10th, and is also taking steps in connection with an art exhibit. We wish every success to the energetic controllers of this new enterprise.

For the Official Opening Meeting of the Congress on Monday, August 12th, a devoted group of Cambridge musicians are now rehearsing a hearty choral rendering of *Espero* and the part-song, "Cloud-cap't Towers."

The Office of the Congress is now in the most conspicuous place in Market-square, No. 5, and the green flag waves—symbolezenj there as ever—a hearty welcome to the many visitors seeking to see us. We always endeavour to give as much help as possible, but all will, of course, bear in mind that we are but human, and are constantly occupied with the organisation and correspondence of the Congress.

The vegetarian restaurant of Mr. Eustace Miles is reached from 5, Market-hill. Those friends who find themselves specially equipped to help during the Congress in any special department are requested to at once communicate the fact to the *Trio*, adding the date of their arrival here. Such friendly co-operation is quite essential, and will be gratefully accepted.

La Trio greets you, and is expecting you.

DONACINTOJ.—Sumo antaŭe nomita, £3 11s. 8d.; His Highness the Mir of Khairpur (1,000 rupeoj), £67; His Highness Haji Mir Nur Mahomed, Khan of Hyderabad, Sind (1,000 rupeoj), £67 1s. 2d.; Khan Bahadur Hormasji Manekji Bhiwindiwala (1,500 rupeoj), £100; Raja of Sunth Rampur, £7 1s.; Shri Fatesinhji, Raja of Chhota Udepur (150 rupeoj), £10; G. A. Moore, London, £5; Dr. Mybs, Hamburg, £2 10s.; P. Gordon, Melbourne, Aŭstralio, 6s. 6d.; Mme. Guivy, Tours, Francio, 7s. 7d.; J. Hodges, Loughborough, 4s.; M. Panel, Rouen, France, 3s.; A. Robertson, Redruth, 5s.; sumo, £263 9s. 11d.

ALILANDA KRONIKO.

Belgujo.—En la oficiala raporto de la Belga parlamento aperas la parolado de S-ro M. Lafontaine kiu, inter aliaj gravaj internaciaj punktoj, simpatie diskutis pri Esperanto kaj pri la nova monsisistemo proponita de la *Internacia Scienca Revuo*.

La Bercham'a grupo organizis novan propagandan klubon "La Limburga gasttablo." Ĉiumerkredon vespere oni sole aŭdas en la "Limburgia" la Zamenhof'an lingvon.

Oni rimarkas sur la pordo gluitan grandan diafanan verdan stelon kaj en la kafejo aminda servistino, aŭ afabla dika kafejestro vin salutas esperante.

Jam ofte eniranta gasto, pri la bonsona interparolado tute mirigita, tuj demandas klarigon kaj enskribigas sin por la proksimaj kursoj.

Bulgarujo.—La Tirnova grupo, kiel plej malnova bulgara grupo, prenas la iniciativon unuigi ĉiujn bulgarajn esperantistojn en unu organizacio. Jam preskaŭ ĉiuj grupoj favore respondis, kaj la unua kongreso kunvenos en tiu urbo.

Francujo.—En Parizo, ĉe la sidejo de la "Societo Ruĝa Kruco" S-ro Moch, Leŭtenanto Bayol kaj la prezidanto, Generalo Sebert, faris paroladojn pri Esperanto antaŭ la "Unuiĝo de Francaj Virinoj" la lasta ankaŭ presigis alvokon por Esperanto al ĉiuj delegitoj al la 8a Internacia Konferenco ruĝ-kruca, kiu kunvenis en Londono.

En diskutado pri Esperanto kiu okazis en "Le nouveliste de la Sarthe," Pastro Peltier precizigas la fakton de la Papa beno, donita al la "Espero Katolika," ĝiaj redaktantoj kaj kunlaborantoj. Li insistis pri la eco de Esperanto kiel "neŭtrala instrumento," kiu helpas alla homoj, kiuj scias ĝin uzadi. "Jen estas la kaŭzo" li diris "kial antaŭ kvar jaroj, kun la permeso de mia ĉefepiskopo Lia Moŝto Renou, mi komencis la eldonadon de 'Espero Katolika' nun disvastigita en preskaŭ ĉiuj landoj, de Svedujo kaj Rusa-Azio ĝis ambaŭ Amerikoj."

En "Tra la Mondo" oni trovas fotografiaĵon de kelkaj ŝipanoj de la militŝipo "Ibis" kun ilia instruisto kapitano Comte, kredeble la unua grupo kiu fondiĝis en franca, aŭ alilanda, militŝipo.

Esperanto aparte taŭgas por la maristoj kaj ni esperu, ke la ligo fondita de S-ro Rene Mesne (Granville Manche) bone sukcesos ĝin disvastigadi tra la tuta marista mondo.

Germanlingvaj Landoj.—*Hamburg.*—S-ro Vogler paroladis en la hamburga sekcio de la Ĝeneva unuiĝo de hotel-helpantoj. La nuna profesia gazeto estas skribita en multe da lingvoj kaj ŝajnas kvazaŭ en tio ĉi Esperanto povus esti tre utila.

Hannover.—Tie ĉi okazis sukcesa kunveno kaj 103 personoj ĝis nun volis partopreni en kursoj. La gazetoj tre favore raportas pri la tiea esperantista movado.

Leipzig.—32 studentoj partoprenis en kurso malfermita de D-ro Blachstein por la universitataj studentoj.

Stettin.—S-ro Stark, Magdeburg, parolis pri Esperanto en la "Instruista Unuiĝo" antaŭ ĉirkaŭ 150 instruistoj.

Gibraltar.—La *Gibraltar Chronicle and Official Gazette* anoncas ke S-ro Ch. J. Edwards, sekretario de la Gibraltar Esperanto Society plenumis, en alta grado, la ekzamenon de la B.E.A. kaj, kun la viĉ-

prezidanto, S-ro Hasluck, ĉeestos la kongreson en Cambridge.

Hispanujo.—La sekvanta letero de novenaskita grupo en Sabadell estas vere presinda pro la malkaŝa esprimo de la ĝojo, kiun ĉiu esperantisto eksentas, kiam li, por la unua fojo, eniras la ensorĉitan landon, kaj pro la vera Zamenhof'a sento, kiu hele lumigas ĉiun vorton:—

"Karaj tutmondaj samideanoj!

En la urbo Sabadell (provinco Barcelona, Hispanujo) la 1an Julio 1906a per ĝenerala kunveno fondinte esperantan grupon sub la nomo "AKADEMIO ESPERANTISTA," kiun pro gravaj kaŭzoj ni ĵus anstataŭigis per "APLECH" (kataluna vorto, kiu signifas "aro"), ni decidis, de nia naskiĝa sidejo, sendi VARMAN SALUTON AL TUTMONDA ESPERANTISTARO.

La necesa ŝanĝo de nia nomo kaj sekve de nia societa stampilo, prokrastigis la plenumon de nia plezura decido.

Hodiaŭ, ju pli malfrue des pli varmpleno, ni vin salutas: Unue, pro nia DEVO, ĉar ni ĵus eniris en Esperantujon, en kiu vi jam loĝadis: Due, pro nia PLEZURO, ĉar ni raviĝas, vidante la venkon de Esperanto sur la tuta ronda tero: Trie, pro nia DEZIRO kuraĝigi kaj kuraĝigi la sendecidulojn, ĉar nia grupo estas elokventa elmontri de la dolĉa forto de Esperanto.

Ni devas vin saluti kaj nun plenumas nian plezuran devon. Ni eniras en Esperantujon per ĉi tiu signo de vivo, per ĉi tiu varma saluto.

Do ricevu nin, karaj gefratoj, en la grandan rondan familion."

Pro manko de loko ni devas esti kontentaj je tiu ĉi mallonga eltiraĵo kaj kore redonas la senditajn salutojn. S-ro Felio Sotorra (*Prez.*) kaj S-ro Joao Bta. Lladc. (*Sek.*) kore invitas ĉiun esperantiston, kiu vizitas Katalunujojn, viziti ankaŭ la grupon "Aplech."

Hindujo.—Laŭ la "Stelo de l' Oriento" (nova gazeto komencita en Junio de *The Esperanto Society of India, Calcutta*) nia afero progresadas en Hindujo. La Kathiawad'a Societo de Jetpur eldonas bone presitan raporton pri la agado de la klubo por la unua jaro, subskribita de S-roj Sd Vajsurwala (*Prez.*) kaj Narbheram K. Kothari (*Sek.*), kiu montras kontentan progresadon.

Hungarujo.—La "Hungara Esperantista Societo" oficiale organiziĝis.

La prezidanto estas S-ro A. de Marich kaj honoraj prez.: S-ro D. Szentmariaj, ĵugisto de la reĝa kurio (plej ĉefa tribunalo), I Betegh, parlamenta deputato, kaj S-ro K. Zipernowski.

La kvarlingva gazeto "Belyeg-Ujsag" malfermas esperantan rubrikon, kies kondukanto estas S-ro A. de Marich.

Norvegujo.—La norvega gazeto "Urd" nun eniras la rondon da gazetoj, kiuj enpresas esperantan rubrikon.

Sud-Afriko.—S-ro H. Edw. Carter sciigas nin, ke esperanta kurso fondiĝas ĉe la Politeknika Lernejo en Pretoria kaj diras, ke nia afero malrapide, sed certe, kreskas en Middleburg, Johannesburg, Durban. Capetown, kaj Bloemfontein. Unu ano de la Pretoria grupo ĉeestos la kongreson.

Svedujo.—La Stockholm'a Klubo havis la plezuron bonveni kiel membron la distingindan regnan geologiiston D-on F. Svenonius. La plejg rava okazo lastan printempon estis la alveno kaj parolado de

D-ro Ostwald, kiu vizitis Stockholm'on kiel gasto de sia kolego, Profesoro Svante Arrhenius. Ni citos nur kelkajn vortojn el la fino de la parolado. "Netitrata, internacia helplingvo estas la plej fortika ŝirmilo por la lingvoj de la malgrandaj nacioj. Tiel la movado esperanta estas ne nur internacia movado sed povos ankaŭ fariĝi nacia." La komitato por aranĝo de la geologiista kongreso, kiu okazos en Stockholm en jaro 1910, decidis atente studadi la esperantistan movadon por eventuale doni al Esperanto lokon inter la aliaj lingvoj uzotaj en tiu ĉi kongreso. Memlernula rondo de Bontemplanoj fondis specialan gazeton, en kiu du kolonoj estas rezervataj al Esperanto. La Stockholm'a sekcio de la Sveda Filatelista Societo decidis, ke parto de la organo de la Societo estos redaktata en Esperanto.

Unuigitaj Ŝtatoj.—La "Perkins Institution for the Blind" (instituto por blinduloj) Boston, Mass., deziras sendi delegaton al Cambridge, kaj same deziras multaj eŭropaj institutoj.

La redaktoro de la "American Esperanto Journal" forte petas siajn samlandulojn ke ili "sendu unu dolaron aŭ eĉ unu kvaronon."

Tutmondaj samideanoj (ĉiu en sia propra lando) ricevos similan nacian peton, ne forgesi la blindulojn.

Via propra ĝojo pligrandiĝos en tiuj ĉi feliĉaj tagoj, kiam vi rememorigos ke, per donaco de ia malgranda monsumo, vi ankaŭ donis al iu malluma vivo ĝojegan horon.

Sendube al nia honorata kaj honorinda Estro mem estas riĉa rekompenco por dumvivaj laboraj kiam en kongresoj li povas mem vidi la altan kaj puran plezuron, kiun Esperanto povas liveri al tiuj ĉi, sur kiujn malamika kaj neevitebla sorto tiel peze premeblas.

En la universitato de Wisconsin kelkaj studentoj kaj profesoroj interesiĝas pri Esperanto kaj la biblioteko aĉetis kolekton da esperantaj libroj.

Sukcesa parolado kaj diskutado okazis en la "Boston Public Library."

En Cambridge, Mass., U.S.A., D-ro. D. O. S. Lowell faris tre notindan paroladon antaŭ la "Classical and High School Teachers Association." (Unuiĝo de lernejestroj.)

En Seattle.—La *Saturday Evening Tribune*, eniĝas la kreskantan rondon da gazetoj, kiuj enhavas esperantan rubrikon. S-ro Ch. E. Randall verkas artikolojn, kiuj havas longecon de du tri kolonoj. La amerikaj gazetoj prave fieriĝas, ĉar ili estas "vivaj" kaj unu la kiel eble plej viva estas la *Saturday Evening Tribune*. Kiu ajn, pro tiu ĉi aŭ alia afero, eklegas tiun ĉi gazeton, tre eble ne povos forlasi ĝin kaj ellegos la tutan allogan enhavon.

La redaktoro de tiu ĉi gazeto (inter la unuaj en la mondo) ekkomprenas la jenan fakton, nome, ke redaktoro nuntempe povas liveri al siaj legantoj, per Esperanto, informon pri kia ajn afero en la mondo.

Informadon ankaŭ, ne pli-malpli mallerte kolektitan de fremdaj korespondantoj sed, verkitan de landanoj, kiuj bone kaj ĝisfunde komprenas la diskutotan temon.

Ekzemple S-ro Heripret (Vaillet, Francujo) per esperanta duonkolono kun angla traduko, diskutas francajn aferojn multe pli bone ol ia fremdulo povas ĝin fari.

Meze de la gazeto aperas la sekvanta letero de D-ro Zamenhof, presita faksimile:—

"KARA SINJORO,—Kun plezuro kaj danko mi ricevis

la gazeton *Saturday Evening Tribune* kaj mi vidas kun ĝojo, ke la dirita gazeto havos de nun konstantan rubrikon pri Esperanto. Mi esperas, ke inter la legantoj de tiu gazeto la afero Esperantista baldaŭ havos multe da varmegaj amikoj kaj energiaj kaj sindonaj laborantoj.

Mi volus skribi grandan artikolon pri la rilato inter la esperantismo kaj socialismo; sed bedaŭrinda mi devas esti muta, ĉar kiel oficiala reprezentanto de la esperantismo mi devas publike teni min flanke de ĉiuj socialaj, politikaj kaj religiaj demandoj. Sed mi tre dezirus, ke la legantoj de Via gazeto bone pripensu kaj klarigu al si la internan ideon de la esperantismo. Eble estus bone, se vi konigus al Viaj legantoj la enhavon de mia Bulonja "Deklaracio" kaj de mia Ĝeneva Parolado.—Via, L. ZAMENHOF."

En Seattle okazos (aŭ okazis) en Julio la kunveno de la "Tutmonda Kongreso de Kristanaj Celadantoj."

Tiu ĉi unuiĝo enhavas kiel membrojn anojn el multaj landoj kaj bone sentas la neceson havi ilon por komuniki unu kun la alia, sen diversaj naciaj lingvoj kaj senfinaj tradukoj.

Dum la kongreso la kongresanoj apartigos unu tagon por Esperanto.

En la gazeto, "European Christian Endeavour" (Ch. Briquet, 4, Cité Geneva, unu ŝilingon por la jaro) oni tre favore diskutas la uzadon de Esperanto kiel la sola oficiala interkomunikilo.

H. W. S.

DIVERSAĴOJ.

Blackpool.—Esperantistoj, kiuj vizitos tiun ĉi urbon estas petataj skribi al S-ro G. R. Mills, 156. *Waterloo-road*, kiu aranĝos kunvenojn por interparolado. Oni devas sendi poŝtmarkon por la respondo. La Urbeŝtaro sendos al ĉiuj Esperantistoj senpagan ekzempleron de bele ilustrita gvidlibro. Adresu poŝtkarton al S-ro Noden, *Town Hall, Blackpool*. (Aliaj gazetoj esperantistaj bonvolu represi tiun ĉi avizon.)

* * * *

Al Ĝimnazianoj kaj aliaj junaj Esperantistoj.—S-ro E. S. Patterson, Esp. 14,780, 15 jara, adreso: *The Sycamores, Ballasalla, Isle of Man, Anglujo*, deziras renkonti aliajn junulojn en la Kongreso por diskuti proponon fondi interlernejan grupon internacian.

* * * *

Esperanto Framasona.—Oni sendas al ni la malagrablan sciigon, ke Frato Profesoro Bonjour, sekasisto de Esperanto Framasona malsaniĝas kaj ne povos ĉeesti la trian kongreson. Tial, S-ro C. S. Pearson, F.B.E.A. kaj S.f.p.E. (P.M. No. 431 Anglujo), *Seaview House, North Shields*, organizas la framasonajn kunvenojn. Li invitas la helpan agon de la Frataro.

* * * *

Utilajo por la Kongreso.—Ĉiuj Kongresanoj deziros havi memoraĵon pri la amikoj, kiujn ili renkontis kaj kun kiuj ili paroladis en nia ĉiujara festo. Unu el la plej bonaj rimedoj por tio estas peti, ili enskribu siajn nomojn kaj adresojn en la memoraĵan kajereton ĵus eldonitan de la firmo Blackett kaj Baster, el Bath. Ĝi havas 16 paĝojn kun lokoj por 48 aŭtografoj kaj kostas unu penceon (4 spesdekojn); kun 32 paĝoj, 2 penceojn (9 Sd.), afrankite 1½ kaj 2½ penceojn. Aĉetebla ĉe B.E.A., London, kaj en Cambridge.

CHRONICLE.

London.—On the 13th ult., at the invitation of Mr. and Mrs. D. H. Lambert, a large party of London Esperantists spent a very pleasant afternoon at their house in Penge. They were very hospitably entertained, and the affair being favoured with still, warm weather, the open-air programme of music and singing was much enjoyed. Among the musical items, the playing of Mrs. Lambert (pianoforte) and Dr. Fuller (violin), and the singing of "Brilas l' Espero" by Mr. Reeve were especially appreciated. To those so much interested in languages as are Esperantists, perhaps the most interesting items were the speeches delivered *in Italian* by Messrs. Lambert and C. P. Cucchi, in honour of the centenary of the birth of Garibaldi; it was easy to see that nearly all that was said was intelligible to the hearers, solely through their knowledge of Esperanto. This is an incidental advantage of our language worth pointing out. A most humorous dialogue, "Malagrabla Altrudo," translated by Mr. Lambert and very cleverly played by him and Mr. Milburn, caused much amusement and received well-merited applause; we certainly hope to hear this little work again during the Cambridge or London celebrations.

La London'a Esperantistaro festis la Naskiĝtagon de la "kara lingvo" per tri kunvenoj, kiuj okupis du tagojn. *Sabato* la 20an. kunvenis 150 samideanoj kaj amikoj en Kew. Post la teomanĝo, diversaj grupoj estas fotografitaj, inter ili grupo da delegatoj, kiuj reprezentis la 18 grupojn en la Londona regiono. La kunveno finiĝis per koncerto esperanta. *Dimanĉo*, la grupo de Battersea aranĝis alian kunvenon en Batterseapark, kie 63 esperantistoj teomanĝis sur la restoracia tegmento; super ĉio flirtadis la verda standardo. Poste, la plejmulto vojaĝis per vaporŝipo ĝis la "Temple" kaj marŝis al la hotelo "Bedford," kie la festo estas finita per tre agrabla koncerto, farita de la Esperanta sekcio de la "Polyglot Club."

The Caxton Group.—On Monday evening, June 17, at the usual weekly meeting, the members of this group gave expression to their appreciation of the services of their untiring secretary and teacher, Mr. S. R. Marshall, F.B.E.A., by presenting him with an address and several valuable gifts, including a fountain-pen and a collection of Esperanto works much coveted by the recipient. Short speeches were made in Esperanto and English, and Mr. Marshall having fittingly responded, he was accorded the usual musical honours, rendered in Esperanto. After a short discussion as to the future conduct of the group, it was decided to continue the weekly meetings all the year round, and, if possible, to work with still more energy and enthusiasm than in the past. The proposal emanating from this group to establish an *Internacia Presista Societo* is being well received both at home and abroad, and it is hoped that all *presistaj samideanoj* will immediately signify their willingness to join such society to the *Hon. Secretary, Caxton Group*.

Exeter Hall.—We are favoured by the Rev. J. C. Rust with the following extract from a letter received by him, on May 7, from the Rev. H. H. Ashley Nash, with reference to a speech by the Rev. H. Oliver Allbrook at Exeter Hall, on May 3, on the occasion of the annual meeting of the Operative Jewish Converts' Institution:—"Your heart would have rejoiced greatly had you heard Mr. Allbrook, at the annual meeting, not only say that Esperanto is coming to the front, but also hold forth in the same. . . . The Operative inmates and the audience generally quite cheered Mr. Allbrook when he broke forth into Esperanto."

Norda Stelo.—It is with very great pleasure that we welcome this energetic group among the affiliates of our Association. The membership already exceeds forty, and we expect it will be largely increased during the coming winter. Names of the president and secretary will be found on cover. Mr. C. E. Lock, who has done so much for our language in the North of London and in introducing Esperanto into the commercial world, is the hon. treasurer of the new society.

High Wycombe.—Our friends here are actively preparing the ground for the formation of a society at an early date. Arrangements are being made for a public lecture to inaugurate the society, and those who are willing to join and to help should put themselves in communication with Mr. Arthur C. Boorman, "Dovercourt," *Priory-avenue*. A letter on Esperanto and the forthcoming Congress appeared in *The South Bucks Free Press* of July 5.

Dover.—The annual meeting of this group took place on June 25, Mr. W. Chitty (the secretary) presiding. A satisfactory report was presented. The work of the group during the past year has been fairly successful, and the secretary referred, with gratitude, to the valuable services of the president, Sir William Crundall, who was later on unanimously re-elected president. Mr. Chitty was re-elected secretary. It is proposed to give a public reception to the many Esperantists passing through the town for the Congress at Cambridge. It is expected that a party of nearly 1,500 will cross from Boulogne in two special boats to Folkestone. Mr. Geddes said that the Mayor would be very pleased to give a public reception, and he also suggested that the group should help the town committee, who are arranging a pageant at Dover, by publishing a pamphlet in Esperanto, descriptive of the various scenes in the pageant, and circulating it among the chief groups in the various Continental countries; Frenchmen have already promised to take part in some of the scenes. It was also decided, if possible, to publish a guide-book in Esperanto, similar to the one published at Folkestone. At the conclusion of the business meeting, Mr. C. E. Cowper, C.E., delivered an interesting address on the progress of Esperanto.

Norwich.—The secretary, Mr. Goodliffe, reports that classes are still being held here, and are being supplemented by excursions into the country once or twice a week. A very interesting bicycle outing to Ringwood took place on a recent Thursday, which formed an excellent opportunity for practice in Esperanto conversation. The group now consists of twenty-two members.

Oakworth.—This old-established group is now affiliated to the Association. The name of the president and secretary appear on the cover. We heartily welcome it, and wish it continued success.

Glasgow.—The members of this society are keeping well in touch with one another in spite of the holiday season, and enjoyable outings have taken the place of the classes and lectures indoors. The meeting in commemoration of the twentieth anniversary of the publishing of the first book in Esperanto was held on Monday, July 22. Preparations are being made for the reception of some of the Congress members after the Congress. The headmaster of Shawlands Academy has announced his intention to introduce Esperanto into his evening continuation classes in September, and the group is negotiating with the Glasgow School Board with a similar object in view.

Blackpool.—The meeting held here on July 2 for the purpose of forming a society was a pleasant surprise to the promoters. There was a large and

enthusiastic gathering in the Secondary school, and there was a greater number present, who proved quite proficient in the language, than had been anticipated, thus enabling the business to be carried on in Esperanto. It was decided unanimously to form an association, to be known officially as "The Fylde Esperanto Association." Mr. E. Metcalfe, M.A., of Lytham, was elected president, Mr. W. Riley, hon. treasurer, and Miss A. Schofield, 16, *Woodland-grove*, hon. secretary. To the president and Mr. G. R. Mills, an enthusiastic teacher of Esperanto to the municipal evening classes, are mainly due the initiation and successful establishment of this new group. Messrs. Mills, Vivian, Wrigley and Porter were appointed as delegates to the Congress.

Bradford.—The record for the past month is one of sustained activity. Classes have met on Wednesday, Thursday and Friday evenings, open-air meetings on Wednesdays for conversation and inter-rambles on Thursday evenings with the Shipley group, meeting *samideanojn* from Keighley, Ilkley and Leeds. On Saturday afternoon, June 1, a conference of delegates from West Riding Societies took place at the Cartwright Hall, Manningham Park, to settle the preliminaries for the festival at Harrogate. In the evening a very pleasant social was carried through. On Sunday, June 30, the secretary spoke to the Adult class at the Horton Bank Top Congregational Sunday-school on "The next step forward; an international language." Much interest was aroused and the speaker was well supported by a schoolmaster who was present, a non-Esperantist by the way, and who suggested that one of the superfluous items of the present curriculum in our schools should be abolished to make way for the introduction of Esperanto. Saturday, July 6, some of our members journeyed to Leeds to meet the group there in Roundhay Park. The Education Committee of the Bradford City Council have decided to run a class in Esperanto next winter, in connection with the School of Commerce held at the Mechanics' Institute. *Another step forward!*

Liverpool.—Mr. G. D. Lewis reports:—The group has continued its meetings and classes through the summer. On June 22 an excursion to Chester took place, where about thirty Esperantists gathered, including representatives from Wales. On July 20 Colonel Pollen paid us the honour of a visit, and more than forty Esperantists met at the Y.M.C.A. Institute to welcome him. Speeches were made by the leading members in Esperanto and English, the latter presumably for the benefit of the Press representatives. The neighbouring towns, Southport, St. Helens, and Chester were well represented, and Manchester sent our old friend Mr. Slater as its delegate. Colonel Pollen was charming as usual, and added courage and enthusiasm even to the most ardent Esperantists by his confident assurance that we are working for a noble ideal in the right way. The Colonel's speech was divided between two languages, for the instruction of the reporters. Allusion was, of course, made by various speakers to the special significance of the day, as the twenty-year "jubilee" of Esperanto. Afterwards Esperanto songs were sung with the usual enthusiasm, and our genial guest gave us a delightful tri-lingual recitation of Lermontov's "Angelo."

Eastbourne.—Mr. A. Christen has just concluded one of his "Esperanto Weeks" here. As regards numbers the results were certainly not so satisfactory as in the Northern towns, but, nevertheless, we are informed by an Esperantist of long standing, who attended his meetings, that "the moral effect of his visit is very great, and his claim to teach Esperanto in one week" was practically justified, or, at least, so

nearly made good that all the initial difficulties were mastered in that time. The secret of his phenomenal success lies in 'striking while the iron is hot,' and not allowing the ardour of his pupils to cool." As a result of his efforts there are now two groups of earnest students in Eastbourne. One under the auspices of the Y.M.C.A. meets at their rooms, *Langney-road*, every Monday evening at 8.30, where visitors will always be gladly welcomed. The President is Mr. Councillor Wright, of the Higher Education Committee, and the Hon. Secretary, Mr. J. Stephens, 4, *Greenfield-road*. The other meets at *Sterndale College, St. John's-road*, on Tuesday evenings at 8 o'clock. Dr. Alexander is devoting himself heartily to the teaching and guidance of both these groups. We wish him and the new adepts every success.

LONDON POST-CONGRESS ARRANGEMENTS.

It is hoped that many of the English-speaking Esperantists will come on to London, as their help and co-operation will be needed as guides, &c. Full details will be supplied at Cambridge, and lists of those intending to drive round London or visit famous buildings, &c., will be prepared, so that there may be some certainty as to number of carriages required, number of guides needed, &c. The general programme is:—Service on Sunday, 18th, at St. Clement Danes in the Strand (9.45 a.m.), visits to the parks, Kew, the Zoological Gardens, Mr. Felix Moscheles' reception, and the supper (7.30 p.m.), arranged by the Esperanto section of the Polyglot Club; drives and museums on Monday and Tuesday; on Monday evening the great reception (free by ticket) at the Guildhall, with a speech from Dr. Zamenhof, songs, choruses, a recitation, and scenes from *She Stoops to Conquer*, the performers belonging to eleven nations. Requests for tickets, accompanied by a stamped addressed envelope, should be sent to Mr. Croxford, *Mowbray House, Norfolk-street, Strand*, endorsed *Esperanto*. On Tuesday evening a *conversazione* and dance at the Holborn Restaurant. Applications for the limited number of tickets available should be sent to Mr. G. Cox, *The Homestead, Westover-road, Wandsworth*, who is one of the organisers, and must contain the price of ticket, 2s. 6d. each. Here the British will be the hosts and our visitors the guests. Esperanto groups and other friends are requested to state as soon as possible the number of tickets they will require for both evenings. On Friday evening the usual meeting of the London Club at St. BRIDE'S INSTITUTE, *Bride-lane, Fleet-street*. Tickets for the supper at Imperial Hotel, Russell-square, W., on Sunday, the 18th of August, price 2s. 6d., may be obtained from Mr. Geo. Young, hon. sec. of the Polyglot Club, 3 and 4, Clement's Inn, Strand, London, W.C., not later than Thursday, the 15th of August. Early application is requested. Tickets will also be on sale at Cambridge during the Congress week, till the same date. The supper will be followed by a concert at 9 p.m.

North of England and Scottish members of the Congress are reminded of the special railway facilities for going to the Congress on August 10, offered by Messrs. Mackay Brothers and Co., 31, Hanover-street, Edinburgh. Tickets must be secured from them by Tuesday, August 6.

BRITISH ESPERANTO ASSOCIATION.

CANDIDATES FOR MEMBERSHIP.

EXTRACT FROM RULES:—"If no objection shall be lodged within fourteen days, the Secretary shall inform the candidate that he is admitted as a member."

H. L. WILTSHIRE, *Pierrepont House, Chippenham, Wilts*; JOHN BROOKES, F.G.S., *The Yews, Southwell, Notts.*; P. J. KELLY, 46, *Deodar-road, Putney, S.W.*; C. H. MOLLOY, *Custom House, Goole*; W. H. GARBUTT, 3, *Weatheroak-road, Sparkhill, Birmingham*; W. P. WANG, 7, *Angeli-road, Brixton, S.W.*; J. E. COMBE, 10, *The Arcade, Aberystwyth*; J. BREDALL, 3, *Birdhurst-road, Croydon*; I. J. GUERITTE, 18, *Victoria-square, Newcastle-on-Tyne*; JOHN MASON, 2, *Elton-terrace, Darlington*; REV. J. S. LINDSAY, *The Rectory, Malahide, Co. Dublin*; MRS. IDA A. RÉQUA, *High-ground, Waterford-road, Oxtown, Birkenhead*; MISS ALICE M. BUCHAN, *Highlands, Nempnell, Chew Stoke, near Bristol*.

PASSED ADVANCED EXAMINATION.

*W. S. HAMBURGER, *Baltimore, U.S.A.*; REV. G. R. WYNNE, *Limerick*; L. J. MARTIN, JR., E. C. HAMMOND, MISS B. W. ROBINSON, *MISS A. P. ERVIN, *MISS J. H. MEGGY, MISS L. M. LAND, H. W. HETZEL, E. D. BURLEIGH, C. R. EGE, MRS. M. H. LEE, J. W. MCGINLEY, MRS. FRANK DAVIS, *Philadelphia, U.S.A.*; MISS MARY ROLFE, *Ardmore, Penn., U.S.A.*; MISS JEANNE CUSTAUD, *Leeds*; *E. GARDNER SMITH, M.A., LL.B., *Glasgow*.

PASSED PRELIMINARY EXAMINATION.

ED. W. STEARN, *Cambridge*; *MISS C. A. DAVIES, *Ruabon*; C. R. BENNETT, REV. A. HARDING, *Pateley Bridge*.

* Denotes that the candidates have passed with distinction.

MONOFERADO POR LA BLINDULOJ.

UNUA LISTO, sumo jam anoncita, £4 4s. DUA LISTO.—Major-General Cox, £1; S-ro Felix Moscheles, 10s.; Amikino, per S-ino Lambert, 2s. 6d.; Blindula Simpatiistino, per G. Hollis, 5s.; Esperantisto No. 8,820, 2s. 6d.; "Lo," Liverpool, 10s.; D-ro Richard Legge, 5s.; F-ino C. S. Bickell, Doncaster, 1s.; Arthur T. Maling, Oxford, 2s. 6d.; Rev. G. A. Ferguson, Gateshead, 2s. 6d.; F-ino C. Higgins, 2s.; Amiko, 6d.; F-ino O'Brien, 2s. 6d.; S-ro C. A. Fairman, 2s.; F-ino E. S. Muir, 5s.; F-ino Adèle Schafer, 2s. 6d.; Kolekto en ĉapelo, per S-ino Nicholl, post Londona Klubkonveno ĉe la pordo, 100 moneretoj, £1 8s. 8d.; S-ro H. White, 2s. 6d.; D-ro R. R. Alexander, 5s.; D-ro Preston Lewis, pro Brixton'a Grupo, 8s. 3d.; S-ro G. C. Law, 2s. 6d.; Anonima Simpatiisto, £1; F-ino Hilda E. Boord, 10s. 6d.; S-ro Bertram Chatterton, 10s.; D-ro L. L. Zamenhof, £2. Sumo, £18 10s. 11d.

Ni ricevis de Malone Bros., Limited, el Dublin, skatoletojn de iliaj nigra kaj bruna botpoluroj, kiujn ni povas varme rekomendi al la tutmonda Esperantistaro.

COUNCIL MEETING, B.E.A.

A meeting of the Council was held on the 8th of July, when the following were present:—Mr. C. E. Cowper, in the chair; the Misses Lawrence and Schafer, and Messrs. Adams, Blott, Bullen, Chatterton, (Gen.) Cox, Green, Lambert, (Dr.) Preston-Lewis, Maitland, Nicholl, Phillimore, Rolston, Satterley, Sexton, and Southcombe. Messrs. Millidge and Clegg were also in attendance.

Mr. Clegg reported that the telegraphic address "Esperanto, London," had been secured. Mr. Bullen reported on the book sales, showing a continued and satisfactory turnover. Several pieces of music and literature were offered to the Association on various conditions, and accepted. Mr. Bullen reported a steady increase in examinations passed, showing satisfactory results of the past winter's work.

The Education Committee made certain definite recommendations to the Council, namely, that special inducements be offered to three large teaching establishments in London for them to take up Esperanto, and that free advertisements in the journal be given for this purpose; also that an Advertisement Committee be formed for the purpose of preparing definite schemes for recommendation to the Council. Further, that a penny Esperanto text-book, suitable for giving to school children a first interest in the subject without the aid of a teacher, be immediately prepared. All these recommendations were accepted, and Messrs. Cowper, Green and Rolston were appointed members of the Advertisement Committee, and Messrs. Cowper, Green and Nicholl, members of the Text-Book Committee.

Finally, on the recommendation of Dr. Pollen, who was unable to be present, it was decided to take two additional rooms adjoining those now occupied by the Association, for a period of three months, with option to continue the tenancy. It was also decided to furnish these rooms and to use them for the reception of visitors during and after the Congress, and for any other purpose, such as classes, &c., that may be determined later on.

S. NICHOLL.

NOTE.—With regard to the Advertisement Committee mentioned above, readers are invited to forward any suggestions, which will receive careful consideration, by the committee. Address: Secretary, Adverts Committee, B.E.A., 13, Arundel-street, Strand, W.C.

Notice is hereby given that the next Meeting of the Council of the B.E.A. (Incorp.) will be held on Monday, September 9, at the Offices, 13, Arundel Street, Strand, London, W.C., at 6.30 p.m.

Poezia Konkurso.—La "Librairie de l'Esperanto," nova adreso: 15, Rue Montmartre, Paris, intencas eldoni en Esperanto unu el la muzikaĵoj de Lucien Bernot, konata Esperantisto, kiu mortis lastan jaron. Por ke la traduko de la poezio estu inda je la muziko, la firmo malfermas konkurson kun premio de 50 frankoj, pri kiu oni povas ricevi sciigojn kaj regulojn sin turnante al la dirita firmo. Oni devas sendi la konkursojn antaŭ la 1a de Septembro, 1907.

THE LONDON CHAMBER OF COMMERCE.

EXAMINATION IN ESPERANTO, MAY, 1907.

LIST OF PASSES.

Explanation of signs:—P Passed.

- * „ (With distinction.)
 *a „ (With distinction
 in *viva voce*.)
 ** „ (With distinction
 both oral and
 written.)

TEACHERS.

Browne, G. L.	*	Northern Polytechnic, Holloway-road, N.
Cameron, P. J.	*	London County Council School, Plough- road.
Chitty, W.	**	Private.
Dirac, C. A. L.	**	Bristol Esp. Society.
Higgins, C. M.	P	Brixton Esp. Society, London.
Knubley, J. L.	*	Private.

SENIOR.

Bailey, H. T.	**	Cusack Inst., London.
Barber, F. B.	**	Newcastle Esp. Soc.
Cowper, C. E.	*	Private.
Epstein, A.	**	L.C.C. School, Com- mercial-road, E.
Firth, J.	*a	Leeds Northern Inst.
Grant, L. S.	**	London Esp. Club.
Hilton, L. E.	*	City of Lond. College.
Holmes, J. T.	**	Bradford Esp. Society.
Holmes, S. J.	**	Leeds Northern Inst.
Hulme, A. J.	**	London Esp. Club.
Ince, J. H.	*a	Leeds Northern Inst.
Jermyn, S. C.	P	Deal Esp. Society.
Kalisky, P.	P	L.C.C. School, Com- mercial-road, E.
Marriott, R. C.	P	Ipswich Esp. Society.
Meulen, H.	**	Private.
Nicholl, S.	**	Ditto.
Phillimore, W.	P	L.C.C. School, Plough- road, S.W.
Pitt, W.	*a	Bath.
Priestman, A. T.	**	Bradford.
Swainson, R. H.	*a	Private.
Webster, G.	P	City of Lond. College.
Wells, M. E.	**	Ditto.
Wiltshire, H. L.	**	Private.

JUNIOR.

Armstrong, R.	**	Glasgow Esp. Society.
Arnold-Brown, J.	**	London, Dalston.
Bacon, L...	*a	Bath Esp. Society.
Barnes, J. H.	*a	Burnley „
Bass, C. R.	P	Woolwich Coöp Inst.
Belsten, A.	**	Bristol Esp. Society.
Beveridge, L.	**	Dundee „
Blackett, E. R.	**	Bath „
Booth, J...	**	Kingston-on-Thames.
Bradley, W. H. J.	**	Private.
Brooks, P.	*	Wakefield.
Butler, G. W.	**	Northern Polytechnic, Holloway-road, N.

Bryce, T. H.	**	Newcastle Esp. Soc.
Carr, H.	**	Bristol „
Chalcraft, M. L.	**	London, Blackheath.
Collin, E. H.	**	Private.
Constance, A. H.	*	London Esp. Club.
Currie, W. B.	**	Burnley Esp. Society.
Custand, J. P.	*a	Private.
Davies, J...	**	Manchester Esp. Soc.
Driver, R.	*a	Burnley „
Eldershaw, E. M.	**	Manchester „
Eldershaw, M.	**	Ditto „
Evans, A. E.	*	L.C.C. School, Plough- road.
Evans, L. A.	**	Ditto.
Evason, H. C.	*a	Bradford Esp. Society.
Farnell, E.	*a	Ditto „
Fisher, E...	**	Glasgow „
Fraser, J...	*a	Ipswich. „
Garrard, A. E.	*a	Ditto. „
Gladwell, E.	**	Bristol „
Gueritte, A. T. J.	*	Newcastle „
Hall, W. R.	**	Glasgow „
Hammerton-Gill, W. R.	*	Tunbridge Wells.
Harvey, J. F.	**	Bradford.
Hartley, J. W.	**	Burnley.
Henningsen, M. R.	*	Northern Polytechnic, Holloway-road, N.
Leiper, A...	**	Glasgow Esp. Society.
Lowndes, A. L.	*a	Ditto „
Markham, C. C.	*	Newcastle „
Maxwell, T. A.	*	Private.
Moody, H. D.	P	Woolwich Coöp Inst.
Moss, A.	P	London Esp. Club.
Phin, M. A.	P	London, Blackheath.
Pickup, G.	**	Burnley Esp. Society.
Rawlings, F.	*	Private.
Runciman, A.	*a	Glasgow Esp. Society.
Sexton, F. P.	P	Kingston-on-Thames.
Sharp, M. A.	P	Ditto.
Shaw, W. T.	P	Bradford Esp. Society.
Southby, C.	P	Dover Esp. Society.
Tanner, A. E.	**	Bath „
Thistlethwaite, F.	*a	Burnley „
Toner, W.	**	Glasgow „
Vogel, W. E.	*a	Private.
Walters, E. M.	*	Woolwich Coöp. Inst.
White, B. F.	*a	Glasgow Esp. Society.
Wighton, T. H.	P	Dundee „
Wilby, M. G.	*a	Wakefield.
Wildman, V.	*	London, Woolwich.
Whybrow, G. H.	**	London Esp. Club.
Wright, A. M.	**	Bristol Esp. Society.

It is interesting to note that, out of the nine languages for which the Chamber held a Junior Examination there were more passes in Esperanto than in any other language, with the exception of English and French. Comparing the results for the years 1907 and 1906, Esperanto shows an all-round improvement in the quality of the papers; as to numbers, there were of Teachers, 6 passes as against 1; Seniors, 23, as against 15; Juniors, 62, as against 58.

PRI LA VIZITO AL LONDONO.

Oni bone progesadas farante la aranĝojn por la post-Kongresa vizito al Londono. Jen la skizo; pri la detaloj oni sciigos en Kejmbriĝo, kie ankaŭ ĉiu vizitonto trovos diversajn librojn, en kiuj li povas enskribi sian nomon laŭ la programo elektita, ĉar la organizantoj aranĝas diversajn ekskursojn samtempe, kaj, laŭ la nombro de enskribitaj nomoj, perfektigos la aranĝojn.

SABATON VESPERE (la 17an de Aŭgusto) ni supozas, ke la vizitantoj deziros ripozi, tial la unua aranĝita afero estas *Diservo* en la preĝejo "St. Clement Danes" en la Strato "Strand". DIMANĈON MATENE je la 9h. 45. La diservo daŭros unu horon kaj poste la Londonaj samideanoj estos pretaj konduki la vizitantojn aŭ al diversaj preĝejoj aŭ en la multajn belajn parkojn. DIMANĈON POSTTAGMEZE, la Gesinjoroj Moscheles akceptos ĉe sia domo en Chelsea. Kelkaj el la ceteraj povos viziti la Zoologian Ĝardenon kaj la aliaj vizitos la Botanikan Ĝardenon en Kew kaj poste teomanĝi en restoracio jam ne fremda por la Esperantistoj (Teomanĝo po 1s.). DIMANĈON VESPERE la "Polyglot" Klubo aranĝas vespermanĝon kaj laŭvolan koncerton (po 2s. 6p.) je la 7h. 30, ĉe Imperial Hotel, Russell-square, W.

LONDON ni aranĝas specialan *veturon* por montri al la vizitantoj kiel eble plej multe da Londonaj vidindaĵoj. (Bileto po 2s. 6p.). Samtempe, nia "gvidistaro" kondukos grupojn al diversaj muzeoj, galerioj kaj interesaĵoj. LONDON VESPERE okazos en la fama Gilddomo (Guildhall) je la 7h. 50 granda kunveno, kiun ĉiuj devus ĉeesti. (La Kongresa bileto sufiĉos). La programo enhavas paroladon de D-ro Zamenhof—kantojn, deklamojn—kaj la prezentadon de speciale aranĝita elтираĵo el la komedio de Goldsmith, "Ĉi kliniĝas por venki." Tiun ĉi drameton ludos anoj de dek-unu nacioj.

MARDON.—La veturado kaj la vizitoj kiel lundon. Se vi *veturos* lunde vi povos *viziti* marde kaj kontraŭvice.

MARDON VESPERE okazos balo kaj konversaciono ĉe "King's Hall," Holborn Restaurant. La alilandaj kongresanoj ricevos biletojn senpage. La Britoj devas pagi po 2s. 6p.

MERKREDON, la diversaj ekskursoj fervojaj komenciĝas.

VENDREDON, de la 6a gis la 10a vespere, la kutima kunveno de la Londona Klubo ĉe la Instituto "St. Bride's," kie la alilandaj esperantistoj ĉiam trovos koran bonvenon.

La ĉefloko kaj informejo estos la oficejo de l' B.E.A., 13, Arundel-street, W.C.; kaj se iu deziras fari privatan ekskurson aŭ viziti magazenojn, li sin turnu al la oficistoj, kiuj aranĝos pri kondukisto.

H. J. T.

*La legantoj bonvole notu, ke "Ĉi kliniĝas por venki" (Goldsmith's *She Stoops to Conquer*), tradukita de A. Motteau, estas la dramo, el kiu oni prezentos kelkajn scenojn en la post-kongresaj festoj en Londono. La rabatita prezo de la verko estas nun unu ŝilingo.

Esperantists are reminded that the official reports of the post-Congress festivities in London will appear in *The Daily News*.

KONSULEJOJ EN GRANDA BRITUJO.

(Fonditaj laŭ la Konsiloj de la Kongreso de Genevo.)

PLENA LISTO.

Bradford.—S-ro A. Tuke Priestman, 12, Exchange Buildings (Tel. No. 605).

Cambridge.—S-ro W. W. Mann, 5, Market-hill.

Chester.—S-ino Annie H. Perry, 29, Cherry-road.

Dover.—S-roj J. M. Finez, Admiralty House (Telefono No. 0469); H. R. Geddes, Northumberland House (Tel. No. 257).

Edinburgh.—S-ro Alexander Easson, S.S.C., 50, Queen-street.

Glasgow.—S-ro G. Douglas Buchanon, 7, Garthland-street (apud Ĉefpoŝtoŝeĉejo). Teleg. "Esperanto, Glasgow."

Harrogate.—S-ro R. H. Swainson, 47, Chapel-street.

Hither Green, London, S.E.—S-ro J. W. Baxter, 4, Longhurst-road.

Hull.—S-roj A. H. Rishworth, 59, Park-avenue; C. E. Jacklin, 48, Kingsbench-street; F. W. Coulson, 14, Adderbury-grove, Beverley-road; A. E. Hepton, 40, Derringham-street.

Hunslet.—S-ro J. H. Beaumont, 19, Leathley-road.

Keighley.—S-roj J. Ellis, Advokato; H. W. Hamilton, 15, Nashville-terrace, Fell-lane; A. d'Edouarte Smith, 27, Park-grove.

Leeds.—S-roj J. A. Woodhead, Newport House; F. L. G. Maréchal, 12, Eldon-place; R. Stancliffe, Central Home, Street-lane, Roundhay.

Leicester.—S-ro A. T. Shorthouse Smith, 20, Halford-street.

Liverpool.—S-ro G. D. Lewis, 5, Fenwick-street.

Norwich.—S-ro F. Scholefield, M.Sc., 4, Rutland-street.

Nottingham.—S-ro J. A. Hodges, ĉe Coombs Eureka Flour Co., Ltd.

Oakworth.—S-ro Frank Rhodes, 21, Ashville-terrace.

Plymouth.—S-ro J. A. Thill, 6, Barton-crescent, Mannamead.

Rhos (NORDA KIMRUJO).—S-ro A. O. Mills, *Herald* Office.

Sheffield.—S-ro Fredk. C. Young, ĉe la firmo Green kaj Young, Vicar-lane.

Southampton.—Prof-ro Niedermann, 5, London-road.

St. Helens.—S-ro Alfred Griffin, Prescott-road.

London.—Ĉiulandaj samideanoj ĉiam ricevos koran akcepton ĉe la oficejo de la Brita Esperantista Asocio, 13, Arundel-street, Strand (*proksime de stacidomo "Temple," District Railway*). Tie ili povos legi la gazetojn, skribi leterojn, renkonti amikojn, k.t.p.

Por la Kongresanoj Vizitontaj Londonon.—Ni povas varme rekomendi la Hotelojn de Wild (naŭld), 30-40, *Ludgate-hill*, kaj 70-71, *Euston-square*. Ili estas tre komfortaj, la prezoj moderaĵ (6s., 7.50 fr.; por *verdsteluloj*, 5s., 6.25 fr., por litĉambro kaj matenmanĝo) kaj tre oportunaj por ĉiuj stacidomoj.

ĈU ESPERANTO DISFALOS EN DIALEKTOJN.

WILL ESPERANTO FALL INTO DIALECTS?

Verkita de HAROLD E. PALMER, *el* Verviers, Belgujo.

SOFISMO KAJ ĜIA MALKOVRO.

Unu el la plej incitegantaj kontraŭuloj pri Esperanto estas tiu kvazaŭ-scienculo, kiu entreprenas pruvi, science kaj filologie, ĝian vanecon, kaj kiu voladas konsideri la Esperantistojn kiel estimindajn personojn kun laŭdindaj motivoj sed kiuj estas treege malkleraj pri la plej evidentaj lingvaj leĝoj.

“Ĉu la aliĝantoj de D-ro Zamenhof,” diras tiaj kritikantoj, “ne povas kompreni, ke Esperanto estas submetita je la neŝanĝeblaj leĝoj de ĉia lingvo, kaj ĝi devas nepre branĉiĝi en diversajn dialektojn, kaj fariĝi neinterkomprenebla?”

Ĉi tiu *a priori* argumento estas ŝatata de la ĉiutaga ĵurnalaro, kaj ni povas nepre atendi ĝian reaparon okaze de la Kejmbriga Kongreso, kiel antaŭjuĝon povantan influi sur la opiniojn de miloj da pensuloj, kiuj alie povus fariĝi fervoraj anoj de nia ideo kaj kiu havigos batalilon al tiuj, kiuj estas ĉiam tro pretaj moki tion, kion ili neperfekte komprenas.

Nu, en ĉi tiu tre ruza argumento troviĝas tiu duonvero, kiu igas ĝin multe pli timeginda, ol tuta nevero.

Ke ĉiu lingvo estas inklina al disiĝo en dialektojn estas per si mem tute vera, sed tiuj, kiuj uzas tiun argumenton, aŭ nescias aŭ kredeble forgesas, ke alia inklino ankaŭ kunekzistas, inklino al la *unuiĝo* de dialektoj en unu saman lingvon. Do, anstataŭ unu, estas du inklinoj, kiuj interrilatas, interagadas kaj ofte neŭtraligas unu la alian tute sammaniere kiel faras la decentrokura kaj alcentrokura fortoj de la gravita leĝo.

Estas filologia fakto, ke en ĉiu lingvo ekzistas fakulto obei unu aŭ alian el tiuj du procedoj de la evolucio, kaj estas ankaŭ fakto, ke la foresto aŭ ĉeesto de unu aŭ la alia, dependas tute de la kondiĉoj kaj cirkonstancoj, laŭ kiuj lingvo estas uzata. Por ekzempligi tiujn du kondiĉojn, mi iom plene faros serion da citatoj el tre signifa verko* de Prof-ro W. D. Whitney, unu el la plej gravaj aŭtoritatoj pri la filologio, kaj kiun oni certe povas rigardi kiel senantaŭjuĝan atestanton.

“... Ĉar interkomprenebleco estas la ligilo, kiu faras la unuecon de lingvo, tial la bezono de reciproka kompreniĝado estas la povo, kiu konservas kaj daŭrigas tiun unuecon.

“Se la interrilatado estas la similigema forto, mezigante kaj harmoniigante la efikojn de malakorda individua agado aŭ lingvaĵo, kaj konservante ĝin sama por ĉiuj anoj de la sama komunumaro malgraŭ ĝiaj ne ĉesantaj ŝanĝoj, estas do klare, ke ĉio, kiu plimallargigas la interrilatadon kaj inklinas al la izoligo de komunumaroj, favoras la disiĝon de lingvo en dialektojn: dume, ĉio, kio plilargigas la interrilatadojn kaj fortigas la ligilojn kiuj kunigas la erojn de komunumaro, inklinas konservi la samecon de lingvo.

* El “Lingvo kaj ĝia Studado,” de William Dwight Whitney, profesoro de sanskrita lingvo, kaj instruisto pri la modernaj lingvoj en la Kolegio de Yale (Ameriko).

A FALLACY AND ITS EXPOSURE.

One of the most exasperating antagonists of Esperanto is that very wise person who undertakes to demonstrate its futility on scientific and philological grounds, and who insists on considering Esperantists as amiable individuals with praiseworthy motives, but profoundly ignorant of the most obvious laws of speech.

“Cannot the followers of Dr. Zamenhof,” say these critics, “see that Esperanto is subject to the invariable laws of *all* language, and must necessarily branch off into different dialects, and become unintelligible?”

This *a priori* argument is a favourite one with the daily Press, and we may confidently expect to see it crop up again on the occasion of the Cambridge Congress, prejudicing the minds of thousands of thinking persons who otherwise might become fervid partisans of our idea, and furnishing a weapon to those who are always too ready to scoff at that which they imperfectly understand.

Now, in this very subtle argument there is to be found that half-truth that renders it so much more formidable than an entire untruth.

That every language is subject to a tendency to break off into dialects is quite true as far as it goes, but those who use this argument either do not know or they choose to forget that there co-exists another and contrary tendency towards *unification* of dialects into one harmonious language. Thus, instead of one, there are two tendencies, which act and react on each other, and often neutralising each other just in the same way as do the centrifugal and centripetal forces of gravitation.

It is a philological fact that in every language there exists a potentiality to obey either of these two processes of evolution, and it is also a fact that the absence or presence of either of them depends entirely on the conditions and circumstances under which the language is used. To exemplify these two conditions I will quote rather extensively a series of passages from Professor W. B. Whitney,* one of the highest authorities on the subject of philology, and who may certainly be considered as an unprejudiced witness.

“... As mutual intelligibility is the bond which makes the unity of a language, so the necessity of mutual intelligibility is the power which preserves and perpetuates that unity.

“If communication is thus the assimilating force which averages and harmonises the effects of discordant individual action or language, keeping it, notwithstanding its incessant changes, the same to all the members of the same community, then it is clear that everything which narrows communication, and tends to the isolation of communities, favours the separation of a language into dialects: while all that extends communication and strengthens the ties which bind

* From “Language and its Study,” by William Dwight Whitney, Professor of Sanscrit, and Instructor in Modern Languages in Yale College.

Supozu ni, ke ia raso, okupanta ian regionon, posedas unu solan lingvon, komprenatan kaj uzatan sammaniere de ĉiu; tiaokaze dum tiom da tempo kiom la raso ne transiros siajn malvastajn limojn, kiel ajn rapide ĝia lingvo cedos al la kontraŭstareblaj fortoj kiuj produktas lingvan kreskadon, ĉiu lernos de ĉiu, kaj de generacio al generacio, ĉiu komprenas sian najbaron.

"Sed se la raso kreskas nombre, plivastiĝante tra regiono post regiono, forsendante koloniojn al malproksimaj landoj; tiel, ĝia lingva unuformeco estas submetita sub grava danĝero.

"Kiam la komunumaro estas nur malmulte civilizita, ĝia samtenado tra vasta regiono estas tute nefarebla; la inklino al disiĝo estas superega; loka kaj genta sentoj fortege efikas, sufokantaj la kreskon de ia plilarĝa kaj pli nobla sento pri nacia unueco kaj komunaj interesoj . . . kaj lokaj diferencoj de parolo naskiĝas, kiuj fariĝas dialektoj, kaj ĉi tiuj fariĝas apartaj kaj, fine, larĝe malsimilaj lingvoj. . . .

"*Tiu sama neceso pri interkompreniĝado, tiu neceso, kiu faras kaj konservas lingvan samecon tra la tuta komunumaro posedas ankaŭ la povon fari samecon el malsameco.* . . . Se aventuristoj de diversaj rasoj kaj lingvoj kuniĝas kolonie kaj loĝiĝas en ia sovaĝa lando, ilia parolo tuj komencos suferi procedon de similiĝo, kiu, pli aŭ malpli frue, igas ĝin unu kaj sama lingvo. Kun kia rapideco tiu celo estas atingota, kaj ĉu iu elemento sorbos la ceterajn aŭ ĉu ĉiuj kundonos egale al la rezultanta dialekto, devas esti decidata laŭ la specialaj cirkonstancoj de la okazo. . . .

"*. . . Kiam du komunumaroj unuiĝas, estiĝas nur unu lingvo kie antaŭe estis du. Multobligo kaj plifortigo de tiuj ligiloj, kiuj kunigas la malsamajn sekciojn de unu popolo, kondukas rekte al la malapero de la diversaj dialektoj jam ekzistantaj kaj al la produkto de lingva unuformeco.*"

Profesoro Whitney daŭrigas poste, laŭ sia aparte klara stilo, elmontri la kreskon de la unuigita germana lingvo moderna el la antaŭa "Babelo de malakordaj lingvaĵoj," kaj li ankaŭ montras kiamaniere la modela dialekto anstataŭis la plifruajn lokajn dialektojn en diversaj aliaj landoj.

Certe, tio devus sufiĉi por elpruvi la ekziston kaj grandegajn fortojn de tiu inklino al samlingveco, kiun plaĉas al niaj kontraŭuloj malsatadi, kiam ili diskutas la estontecon de Esperanto.

Resumante la supre cititajn atentigaĵojn de Profesoro Whitney, ni rimarkas:—

1°, ke, se la komunumaro parolanta la saman lingvon geografie diskuniĝas, kaj se la apartaj grupoj da homoj malmulte aŭ tute ne interkomuniĝas aŭ skribe aŭ parole, la neevitebla rezultato estos grupo da dialektoj kiuj, fine, fariĝos reciproke nekompreneblaj.

2°, ke, se komunumaroj parolantaj diversajn dialektojn el la sama lingvo (aŭ eĉ du aŭ multajn malsamajn lingvojn) interkuniĝas, la rezulto de iliaj penoj por interkompreniĝo estas unu lingvo unuigita kaj sen variaĵoj.

Malpliigite ĝis siaj plej simplaj termoj, la konkludo staras jene: *Lokaj variaĵoj ekzistas aŭ neekzistas ne kontraŭa rilato al la neceso aŭ neneceso por interkompreniĝado.*

Sekvas do, ke la maksimumo de loka variado okazos en tiu lingvo, kies diversaj komunumaroj da uzantoj havas la malplej grandan neceson por interrilatoj

together the parts of a community, tends to preserve the homogeneity of speech. Suppose a race, occupying a certain tract of country, to possess a single tongue which all understand and use alike, then so long as the race is confined within narrow limits, however rapidly its language may yield to the irresistible forces which produce linguistic growth, all will learn from all, and from generation to generation every man will understand his neighbour.

"But if the race grows in numbers, spreading itself over region after region, sending out colonies to distant lands, its uniformity of speech is exposed to serious danger. . . .

"In a low state of civilisation, the maintenance of community over a wide extent of country is altogether impracticable, the tendency to segregation is paramount; local and clannish feeling prevails, stifling the growth of any wider and nobler sense of national unity and common interests . . . and local varieties of speech arise which grow into dialects, and these into distinct and, finally, widely dissimilar languages. . . .

"*. . . That same necessity of mutual understanding which makes and preserves the identity of language throughout a community has power also to bring forth identity out of diversity.* . . . If adventurers of various race and tongue combine themselves together into a colony and take up their abode in some wild country, their speech at once begins to undergo a process of assimilation which sooner or later makes it one and homogeneous; how rapidly this end shall be attained, and whether all shall contribute equally to the resulting dialect, must be determined by the special circumstances of the case.

"*. . . When two communities are combined into one, there comes to be but one language where before there were two. A multiplication and strengthening of the ties which bind together the different sections of one people tends directly towards the effacement of already existing varieties of dialect, and the production of linguistic uniformity.*"

Professor Whitney then continues in his particularly lucid style to trace the growth of the unified German of to-day out of the "Babel of discordant speech" of former times, and how in various other countries the standard dialect has displaced the earlier local ones.

Surely this should suffice to demonstrate the existence and enormous unifying forces of that tendency towards homogeneity which our learned antagonists are pleased to ignore when discussing the future of Esperanto.

Summarising the above-quoted remarks of Professor Whitney we see:—

First, that if the community speaking the same language becomes geographically separated, and if the separate groups of people hold little or no communication with each other either by speech or by writing, the inevitable result will be a group of dialects which will eventually become mutually unintelligible.

Secondly, that if communities speaking various dialects of the same language (or even two or more distinct languages) come into contact with each other, their efforts towards mutual intelligibility will inevitably result in one unified language without variations.

Reduced to its simplest terms, the conclusion stands thus: *Local variation is present or absent in inverse*

kaj ankaŭ, ke la maksimumo de sameco estos atingita de tiu lingvo, kies uzantoj sentas la plej grandan bezonon por interrilatado.

Nu, tiu lingvo, kies uzantoj nepre bezonas interkomunikiĝon estas Esperanto, ĉar la sola celo de Esperanto estas ja provizi ĉi tiun bezonon jam tiel longatempe sentita.

Ili ridetu, ili argumentu, ili moku kaj koleru kaj koleregu, sed tamen niaj kritikantoj povas nek neobservi nek refuti la fundamentan leĝon pri variado, ĝiajn kaŭzojn kaj efikojn; ili ne povas ankaŭ eviti la nerefuteblan konkludon, ke neniam cirkonstancoj povas iam okazi laŭ aŭ pro kiuj Esperanto inklinos al loka ŝanĝiĝo aŭ aliĝo.

GRAVA ALVOKO!

AL LA LITERFABRIKISTOJ, PRESISTOJ KAJ REDAKTOROJ
DE ESPERANTISTAJ GAZETOJ.

La fakto, ke ĉiuj presejoj ne posedas ankoraŭ la supersignitajn literojn por Esperanto, kaj ke la presistoj ne povas aĉeti tiajn literojn en kiu ajn literfabrikejo, tial ke oni ne fabrikas ilin ĝenerale, kiel la aliajn ordinaraĵajn literojn, malebligas grandmaniere la disvastigon de nia lingvo internacia, ĉar multaj presejoj rifuzas presigi broŝurojn aŭ artikolojn propagandajn, kiuj enhavas literojn kun supersignoj.

Ni bone scias la rekomendon de nia kara Majstro pri la uzado de ch, gh, jh—anstataŭ, ĉ, ĝ, ĵ. Sed ni opinias, ke tiu rekomendo estas farita en la senco, ke tiun uzadon oni devas akcepti nur en okazo de ekstrema neceseco, ĉar ĝi povus naski konfuzon al lernantoj, kiel ni jam kelkafoje ĝin konstatis.

Antaŭ nelonge, dezirante la presejo de mia urbo akiri la supersignitajn literojn, mendis ilin ĉe Madrid'a literfabrikejo. Tiu ĉi tuj respondis, ke tio ne estas ebla; ke antaŭ ĉio oni devas mendi la necesajn matricojn ĉe gravuristo, kaj poste oni devas fandigi la literojn per tiuj matricoj.

Oni senpene komprenos, kiaj senutilaj elspezoj kaj perdo de tempo estas necesaj por tiele akiri la deziritajn literojn.

Estus do tre utile kaj plej praktike rekomendinde por la bono de nia afero, ke ĉiuj literfabrikistoj, kiuj fabrikas la diritajn literojn, anoncu ĝin kiel eble plej disvastige, kaj ebligu la aĉeton de tiaj literoj per sciigo de prezoj kaj kondiĉoj de vendado. Tiel same, la esperantistaj presejoj devus ankaŭ publikigi per ĉiuj eblaj rimedoj sciigojn pri la literfabrikejoj, kie oni povas akiri la supersignitajn literojn. Kaj fine, la esperantistaj gazetoj farus grandegan servon al nia propagando, se ili en siaj kovriloj konstante anoncus samajn faciligojn pri tia punkto.

Tial ili ne nur faciligos la akiron de la specialaj literoj al presistoj ilin dezirantaj, sed ankaŭ altiros la atenton kaj eĉ la deziron de multaj aliaj, kiuj, ne pensante antaŭe pri tio, eble tiam volos fari tiun akiron, des pli kiam nia lingvo en kreskanta maniero estos disvastigita en la mondo.

Helpu, do, karaj samideanoj! Kaj oni dankos ĉiujn, kiuj ne malŝatos mian humilan alvokon, aŭ prezentos alian pli bonan rimedon por malaperigi la nunekzistantajn antaŭdiritajn malfacilaĵojn.

F. SOLER VALLS,

Prez. de la Grupo Esperantista de Enguera
(Valencia, Hispanujo).

ratio to the presence or absence of the necessity of mutual intelligibility.

It therefore follows that the maximum of local variation will prevail in that language whose various communities of users have the smallest necessity for intercommunication; and that the maximum of homogeneousness will be attained by that language whose users experience the greatest need of intercommunication.

Now, the language *par excellence* whose users experience the greatest need of intercommunication is Esperanto, for the sole purpose of Esperanto is to supply this long-felt need.

Smile as they will, argue as they will, sneer and storm as they will, our critics can neither ignore nor disprove the fundamental law of variation, its causes and its consequences; nor can they avoid the irrefutable conclusion that no circumstances can ever occur in accordance with which or on account of which Esperanto will tend to local change or alteration.

MR. CHRISTEN'S "ESPERANTO WEEK."

LETTER FROM MR. CHRISTEN TO ALL BRITISH
ESPERANTISTS.

Estimataj Samideanoj,—As we all hope that the forthcoming Congress will considerably advance the cause in Great Britain, the time seems now opportune to bring Esperanto more widely before the public at large. During the past few weeks I have made an attempt at popularising our *kara lingvo* by my "Esperanto Week" in a number of Northern towns, viz., Darlington, Bishop Auckland, West Hartlepool, Stockton, Middlesbrough, Whitley Bay, Redcar, and also in Eastbourne, in nearly all of which places the movement has met with the most encouraging success, and I am led to believe that my plan will do much more for the cause in the coming autumn and winter. I am therefore preparing to visit every large town or centre in the United Kingdom, spending one week in each centre. My course of lectures consists of an introductory one, followed by four demonstrations, all the teaching being by new and original lantern slides and oral demonstrations. By this means it is possible to recruit and enthuse adepts wholesale, and to give them a proficient knowledge of the subject in an incredibly short time. I shall be glad to hear from Esperantists and secretaries of groups anywhere who are willing to help organise an "Esperanto Week" in their neighbourhood.

A. CHRISTEN.

Star Buildings, Newcastle-on-Tyne.

[We are in entire agreement with Mr. Christen as to the usefulness and success of his method of propaganda, and we trust that Group Societies in the places which he visits will give him their cordial support. Briefly, this can be done in three ways: by judicious advertising and getting the chief people in the town interested in the matter, before the lecturer's arrival; by attending the opening meeting *en masse*, and giving personal help where required, especially in singing and arousing enthusiasm; and last, but not least, by looking after and encouraging the new recruits, helping them in their difficulties and inducing them to join the local group.—EDITOR B.E.]

LIBRARO KAJ GAZETARO.

Tra la Mondo (Majo). — "Internacia enketo pri edukado," de Th. Rousseau, kun fotografaĵoj. Sub scienca kroniko troviĝas, "La kreskaĵoj artefaritaj," kaj "Fotografado de la parolo," de Marcel Finot. Ŝajnas mirinde, ke oni povas fotografi la parolon, sed estas vere, tamen, ke la specialaj signoj, kiuj transkribas la vibradojn de sonoj, estas sufiĉe klaraj, ke oni povas ilin deĉifri tiel facile, kiel folion de stenografio. "Ludo de la Peloto," kun fotografaĵoj de la ludantoj de J. Mattes. "Guteton de lakto," de A. Agaronjan, tradukito el la armena lingvo de G. Davidov. Priskribo, kun ilustraĵo, de la ĉefurbo "Edinburgh," de W. M. Page, kiu diras, ke en 1908 okazos, en tiu ĉi bela ĉefurbo de Skotlando, skota nacia Ekspozicio, ĉe kiu ĉiuj Esperantistoj estos tre lerte akceptitaj de siaj skotaj samideanoj. "Interŝanĝo internacia de infanoj kaj gejunuloj, kun fotografaĵoj de grupoj el francaj kaj germanaj interŝanĝitoj," de C. Barthel. "Maja rakonto," legendo Burgunda. "Naiveco," el Coelho Netto, tradukita de Daltro Santos. "La sardeloj" (sardinoj), kun ilustraĵo de la haveno La Rochelle, de Sam. Meyer. "Esperanto ĉe la junularo," kun fotografaĵoj. "La Specialistoj," tradukita el la holanda lingvo de J. H. Salomon. (Junio.) — "La dua Germana Esperantista Kongreso en Dreseno." "La dua Skota Esperantista Kongreso en Linlithgow." "Pri Edukado," en Peterburgo Ackworth (Anglujo) kaj Haŭbinda (Germanujo) kun fotografaĵoj. "Io bona povas veni de Anglujo," amuza kaj lerta skizo de H. G. Maréchal. "Notoj pri la vivado de Shakespeare," de Florence A. Meigh. "La Glavo," el "La Sentimentala Vojaĝo," de Sterne, esperantigita de J. C. Snape. "Militistaro kaj Maristaro." "La hundo de Brisquet," el Charles Nodier, tradukita de J. Pion. "Spa," la fama belga banurbo, de A. G.—G. C.

Internacia Scienca Revuo (Julio). — "Senpera mezuro de la elektra ŝarĝo de monovalenca jono," de H. Pellat. "La glaŭkonito," de D-ro. L. W. Collet. "La ĝeneralaj kondiĉoj de la deveno de degenerantaj familioj," de N. Kabanov. "Volo, libero kaj moralo," de Maks. Kassovic, tradukita el la germana, de M. P. Kaŭs. "Pri la internacia helpa mono." En tiu ĉi artikolo, S-ro de Saussure publikigas kelke da leteroj, kiujn li ricevis pri la temo. Unu el tiuj ĉi estas de D-ro Zamenhof, kiu tute aprobas la proponitan sistemon.—G. C.

La Revuo (Junio). — Daŭrigo de "La Rabistoj," de Schiller, esperantigita de nia Majstro. "Hagar en la Dezerto," versaĵo de Kornel Ujejski, tradukita el la Pola de Lozo; "La Ventegbirdo," kaj "La Falko," du poemoj de Maksimo Gorkij, tradukitaj el la rusa, de Kabanov; "La fremda junulino," de Schiller, tradukitaj de Boucon; "Sonĝo," versaĵo de Clarence Bicknell; "Morto kaj Vivo," unuakta dramo, de Kolowrat; "Himno de Sara," el "Faraono," de Prus, tradukita de Kabe el la pola lingvo; "Respondoj," de D-ro Zamenhof. Ni rekomendas, ke ĉiuj esperantistoj traleĝu tiujn du paĝojn tre atente, ĉar la gramatikaj klarigoj estas aparte interesaj kaj gravaj. Ili estas "Pri la prepozicio *da*," "Pri *ĝi* anstataŭ *tio*," "Pri *ioj*, *tioj*, *ĉioj*, k.t.p.," "Pri *ablativo absoluta*," "Pri la infinitivo en kelkaj specialaj okazoj," "Pri la vorto *ĉu*." (Julio.) — Daŭrigo de "La Rabistoj,"

tradukita de D-ro Zamenhof; "Kredu al Dio," Provenca kantaĵo, de Gustavo A. Becquer, bele tradukita de Vicente Inglada; "Kanteto," de C. Bicknell; "La Rozo," versaĵo de Ronsard, tradukita el la franca de J. Balliman; "Nia Lando," versaĵo originala de John Lekberg (Chicago); "Faŭsto kaj Grenjo," unuakta mallonga komedieto por tri personoj, de Karlo Zacherl; "Raporto" pri la konkurso de "La Revuo." La 27 manuskriptoj de la konkurantoj por tiu ĉi konkurso estas senditaj al juĝantaro de tri konataj esperantistoj (Boirac, Kabe, kaj D. H. Lambert), kaj S-ro. Boirac (la prezidanto) donas tre interesan raporton pri la meritoj de la konkursaj verkoj, el kiuj, oni ekscias, ke tri ricevas premiojn kaj ok "mencion." Pri la aliaj S-ro Boirac aldonas kelkajn rimarkojn, pri la precipaj malkoretaĵoj, kiujn, espereble, esperantistoj atente traleĝos kaj digestos, precipe pri la trouzado de kunmetitaj vortoj, longegaj kaj komplikaj, kaj de la kunmetitaj tempoj de la verbo. Bedaŭrinde, multaj eraroj rilatas al la gramatiko ekzemple, la uzado de pasivaj participoj ĉe neŭtraj verboj, malĝusta uzado de "sia," k.t.p. S-ro Boirac finas, dirante, "Nur mi permesos al mi konsili la Esperantistojn, kiuj kutimas fari tiajn erarojn, ke ili pli zorge lernadu la gramatikon antaŭ ol provi denove beletristikan verkadon."—G. C.

Brazila Revuo Esperantista (Junio). — "La Klimato de Brazilujo," de O. Bilac, tradukita de A. C. Fernandes; "La Recepto," el Catulle Mendes, tradukita de L. Gonzaga; "Aŭdi Stelojn," versaĵo de Olavo Bilac, la fama brazila poeto, tradukita de D. Santos; "Blua fabeleto," originalo verkita de João Keating; "La persikoj," beletristika rakonteto por la infanoj, el *Figueire do Pimentel*, tradukita de A. C. Fernandes; "Portugalaj Ŝlosiloj." La ĉefeĉaj ŝlosiloj portugalaj nun estas ricevitaj en Brazilujo, kaj la redaktoro forte rekomendas tiujn *mirindajn libretojn* al sia legantaro. "Humoraĵoj"; "Ĉiutagaj Frazoj."—G. C.

Lumo (Junio). — Tiu ĉi Bulgara gazeto, la organo de la V. Tirnova esperantista grupo, estas nun presita; ĝiaj antaŭaj numeroj estis hektografataj. En la enhavo troviĝas, fino de "Je nova jaro," rakonto tradukita de H. Haralamber; "La homo," kanto en prozo de Leŭtenanto P., tradukita el la bulgara lingvo de Th. Kaneff; "Veliko Tirnovo," de D-ro J. Stelov, kun du ilustraĵoj; "Servistino," amuza ŝerco de J. Vazov, tradukita el la bulgara, de H. Baĉvarov.

Esperanto (12 Julio). — "Jubileo de Esperanto," interesa artikolo, de H. Hodler, pri la deveno kaj progresado de Esperanto, kaj la katizoj de ĝia sukceso. Artikoloj pri Belgujo, Holando, Italujo, Portugalujo kaj Rusujo. Daŭrigo de "La legendo de Sankta Juliano Helpema, el Gustave Flaubert, tradukita de H. Hodler; "Esperanto kaj Aerveturado," de L. de Guesnet. Por la unua fojo nia standardo altiĝis en la aero, ĉar je la 13a de Junio S-ro E. Archdeacon, supreniris el Parizo en sia balono, "Esperanto," portanta nian flagon. Vojaĝo, farita "sub la sankta signo de l'espero," ne povis ne sukcesi. La balono sendanĝere malsupreniris en Côte d'or, altiĝinte ĝis 2,000 metroj. Ni korege gratulas S-ro Archdeacon kaj lian amikon S-ro Aimé. "Festa Kanto," bela versaĵo de H. Hodler, okaze de la 20a Jubileo de Esperanto (21 Julio, 1887-1907); "Historio de Esperanto," de A. R. Eltiraĵo el letero de D-ro L. L. Zamenhof pri la jubileo de Esperanto.—G. C.

Japana Esperantisto (Aprilo).—Tiu ĉi estas la unua numero de la dua volumo, kaj la administranto, D-ro K. Kroita sciigas siajn japanajn samideanojn, ke li intencas doni ĉiumonate elementan esperantan kurson de lecionoj, precipe por la uzado de tiuj japanoj kiuj ne scias latinajn literojn kaj ortografion. "Ĉu Esperanto aŭ la Angla Lingvo," de L. de Beaufront, tradukita en la Japanan lingvon; "Koreaj Infanoj," kun tri ilustraĵoj; Japana traduko de la tre konata privata letero de D-ro Zamenhof al S-ro N. Borovko, pri la naskiĝo de Esperanto. "Frazoj la plej ofte uzataj," "Gramatiko," k.t.p.—G. C.

American Esperanto Journal (June).—En malferma artikolo la redaktoro komparas Esperanton kun la latinecaj lingvoj. "Pensoj pri Esperanto"; "Estu zorga pri la Elektado de Esperantaj Vortoj"; "Maltrovita en Supreniro," de Pastro Carl Heyl; "A Word of Advice to Beginners," la konsilo tie ĉi donata estas bonega; "Ne estas Mort'," versaĵo, esperantigita de O. H. Mayer. Sub la rubriko "Answers to Correspondents," la redaktoro donas utilan konsilon. "Parolado de Prezidanto Lincoln ĉe Gettysburg'a Militkampoj, Julio, 1863"; "Depeŝo al Garĉiao," predikaĵo de E. Hubbard, tradukita de W. S. Hamburger.—G. C.

Chess Review "La Ŝakrevuo."—Jen la titolo de nova duonmonata revuo, kiu aperos en la nuna monato. Ĝi estos redaktata de S-roj F. Baird kaj E. Millins, konataj ŝakverkistoj, kaj enhavos esperantan fakon de S-ro C. T. Blanchard (Esp. 16,654).

Lingvo Internacia (Julio).—En la ĉefa artikolo "La Gardanto de nia Unueco," S-ro Th. Cart skribas pri la gravaj danĝeroj, kiuj minacus Esperanton, se oni ne akceptus la netuŝeblecon de la *Fundamento de Esperanto*. "La Marmalsano," ĉiu tiu ĉi artikolo D-ro R. Artigues prezentas tri preskaŭ certajn kuracilojn, kiujn devus uzi ĉiuj kongresontaj timantaj la marmalsanon. Tiujn ĉi li nomas: la Trio por la Tria, t.e., la Laksigilo, 2e Ĉirkaŭpremado de la ventro, 3e Kinina Sulfato. "Najtingala Trilo," beleta versaĵo, de Fez. "Akceptita infano," de Korolenko, tradukita el la rusa de Kabanov. Sub la rubriko "Lingva Komitato," sin trovas "Vortoj ĉerpitaj el *Hamleto*," de S-ro Ellis, Millidge, Wackrill, kaj F-ino Schafer, "Pri li preparo de plenigita eldono de la Universala Vortaro." Artikolo de P. Corret pri kelkaj novaj formoj verbaj, kiujn li tre prave, laŭ nia opinio, ne aprobas. "Por la historio de la Lingvo Internacia," de H. Muffang.

Kristanaj Preĝoj por Blinduloj.—Ni ricevis el Italujo libreton reliefe skribitan por blinduloj. Ĝi estas eldonita de Fraŭlino Adria Tellini, *Udine, Sankta Roko* (Italujo). Ĝi enhavas kolekton da Kristanaj preĝoj, kelkaj el kiuj estas eltiritaj el la *Preĝareto* de la Markizo de Beaufront aŭ el la Revuo *Espero Katolika*; aliaj estas novaj tradukoj el Itala Kateĥismo; *Pater Noster*, tradukis de D-ro Zamenhof mem; *Ave Maris Stella*, tradukis el la Latina lingvo de G. V.; Preĝo por la unuiĝo de la Eklezioj; Alvokaĵoj al la Sankta Virgulino; Preĝo de l'mateno; Preĝo de la vespero; aŭtaŭ ol manĝi; post manĝado, k.t.p. La prezo de la libreto estas 50 centimoj (6 pencoj).—A. M. S.

Svisa Espero (Junio-Julio).—"Nia devo nuna," artikolo pri la disvastigado de Esperanto, de Jean Wenger; "La Tria Kongreso," de R.; "Svisa Kroniko," "Bibliografio," k.t.p.—G. C.

Juna Esperantisto (Junio).—Daŭrigo kaj fino de "Sinjoro Vento kaj Sinjorino Pluvo," de Paul de Musset, esperantigita de Paul Champion. Tiu ĉi beleta fabelo, kiu komenciĝis en la Januara numero de la lasta jaro, estas bonege tradukita, kaj ni ĝin rekomendas al niaj junaj esperantistoj pro ĝia bona kaj simpla stilo. Aparta eldono nun estas aĉetebla. "Rakonto pri testudo, urso, simio kaj karsto," de A. Dumas, tradukita de S-ino Servin; "Legendo pri la lilio," originale verkita de M. A. Vinceneux; "La Bufo," el la Bohema, tradukita de Vaŝa; "La polvo en okulo," dialogo de Cordier.—G. C.

La Suno Hispana (Junio).—Eltiraĵo el THE BRITISH ESPERANTIST pri la Tria Kongreso. "Montantaj Steloj," versaĵo, de J. R. Ordinas; "Floroj," de F. Echegaraj, tradukita de R. Codorniu; en la aldono estas daŭrigata la komedio, "La Jeso de Knabinoj."—G. C.

Ruslanda Esperantisto (Aprilo).—"Kial," de Kamenskij, traduko de Serĉanto; "Urbo Ardatov de Simbirsk'a Gubernio," de A. Saĥarov; "Deliro," de A. Kuprin, bone esperantigita de A. Sensajev.—G. C.

Aliaj Verkoj Ricevitaj: *Esperanto à l'usage des français*, par H. E. Palmer, Verviers, Belge; *Chave do Esperanto* (portugala Ŝlosilo de I.P.E.); *Esperanto Kulcs* (hungara Ŝlosilo de I.P.E.); *L'Universelle*, roman par Émile Cherblanc (interesa romano pri Esperanto, la Bulonja Kongreso, k.t.p.); *Speech of Dr. W. Ostwald, of Leipzig*, in German, English and Esperanto, propaganda sheet (2s. 6d. per 100), I.P.E.; *Tra Parizo*, monata organo de "Amicale Espérantiste de Paris"; *Paris-Esperanto*, bulletin mensuel du Groupe Espérantiste de Paris; *La Esperanta Instruisto*, monata ĵurnalo: *Ĉu vi parolas Esperanton?* sekundaer Nogle til Esperanto, de Packness.

BIG TEACHING INSTITUTES ADOPT ESPERANTO.

We have pleasure in recording that three well-known teaching establishments in London have just decided to add Esperanto to their curriculum in the coming autumn. These are:—

Pitman's Metropolitan School, Russell-square, W.C.
Cusack's Institute, Moorfields, E.C.
Clark's College, Chancery-lane, W.C.

Our readers will be pleased to see the advertisements of these three schools that have shown such praiseworthy enterprise. The need for additional Esperanto classes has been keenly felt for some time, and we can safely assure our readers that thorough teachers will be secured at these establishments. It is needless to point out that more efficient instruction and more thorough study results from paid classes than from more or less irregular tuition at club meetings. We specially recommend these schools to our readers and to all who need additional and more systematic tuition in Esperanto. We heartily wish all success to our new friends and their enterprise. S. N.

VIZITO AL KINGEGAN,

LA RENKONTEJO DE LA NOVA KAJ MALNOVA
MONDOJ.

Verkis lia Moŝto JAMES WICKERSHAM, *juĝulo de la Unuigitaj Ŝtatoj Amerikaj por la distrikto Alaska.*

Esperanten tradukis RICHARD H. GEOGHEGAN, *en Fairbanks, Alaska.*

Minacante de malvarmego kaj lacigo mem la ekziston, nin trapikis akra Januara ventego, kiu landen rapidis trans la arkta glaciomaso de la markolo Beringo (Bering Straits [*Bering Strejc*]) kiam, la unuan fojon, ni ekatingis la promontoron Princo Kimruja (Cape Prince of Wales [*Kejp Princ ov Uejlŝ*]). Antaŭen falete marŝante trans la disrompitaj glacitavoloj, alten ŝutitaj laŭ masegoj angulaj ĉe la piedo de la griza montomuro; ĉirkaŭturnate kaj blindigate de la volvema kaj sible bolanta blovaĵo de neĝo kaj hajlneĝo; kun la vidaĵo kaŝita al ni per netravedebla nebulo; pugnite kaj batate de la sovaĝaj elementoj; ni povis nur fidi kaj sekvi tiun bonan kunvojaĝanton, kiu, kun la sola escepto de la virino, estadas por la homo la plej malnova kaj plej fidela servisto—la hundon. Gvidate de ĝia saĝeco kaj neniam eraranta instinkto, ni sukcesis transpasi la promontoron kaj eniri la treamatan, treblovatan vilaĝon Kingegan.

Tiu ĉi antikva urbo eskima sin niĉas malantaŭ la norda deklivo de la triangula montamaso, en kiu konsistas la promontoro de la Princo Kimruja, kaj borderas ambaŭ flankojn de sola strato, kiu sin etendas paralele kun la marbordo. Ĝia nomo devenas de la eskima vorto "kingiktak," *alta*, kaj nepre aludas la proksimecon de la vasta promontoro al tiu ĉi nordula hejmeto.

La arĥitekturo estas, ĉe la Eskimoj, arto ne antaŭen progresinta, sed ĝiaj tipoj entute akordiĝas kun sia ĉirkaŭaĵo. Kvankam la granda duoninsulo, kies plej okcidenten kuŝanta parto formas la promontoron de la Princo Kimruja, sin trovas tute senarbaĵan, la marbordon, tamen, ĉirkaŭ la promontoro kaj norden malproksime, plenkovras naĝantaj lignaĵetoj el la rivero Yukon [*Jukon*], kiuj prezentas al la enlanduloj superfluon da konstrumaterialo kaj hejtaĵo. La daŭremaj arĥitekturaj tipoj estas: la loĝejo, la "kozga" aŭ dancejo, la kaŝejo—trabajeto por altigi la manĝaĵon for de la atakoj de hunda englutemo—kaj la somera tendo.

Dum mia mallonga studado de la ĉiutaga vivo de la Kingegananoj, mi vizitis ĉiun loĝejon de la vilaĝo kaj pasigis multajn posttagmezojn kaj vesperojn en la dancejoj. Kaj la loĝejo

kaj la dancejo estas subteraj, entombigitaj en la sablomontetoj; la aliaj tipoj, kontraŭe, estas konstruitaj surtere. Akceptote ĉe familio eskima, vi forpromenas sur la tegmentoj de la domoj, ĝis vi atingas la loĝejon de viaj gemastroj, kaj alvenas la pordon de supre. Ĝi staras ĉiam nefermita, ĉar ĝi estas nur trifuta kvadrata klapo. Oni enfaligas la piedojn, mallevas sin per la manoj, kaj tuj sin trovas sur plataĵo, kvar futojn sube de la enirejo. Turnu vin dekstren kaj desaltu de la plataĵo—vi estas en la salono, kies sola lumo penetras tra la pordo, per kiu vi ĵus aliris. Pakaĵoj da feloj, balenkaptilaroj, sako da viando, fiŝlogiloj, neĝoŝuoj, pafiloj kaj aliaj bezonataĵoj de la ĉaso kaj de la hejmo ornamas la murojn. La salono mem estas konstruita el ŝtipoj vertikalaj, trezoroj el la rivera alnaĝintaĵo; ĝia tegmento estas el tiuj samaj kun supertego el sablo kaj neĝo. Dekstre, ĉe la fino de mallonga, malluma trairejo, malgranda pordo gardas subteran ĉambron, lumigitan de unu radio per fokintesta fenestro—jen la familia manĝaĵejo.

Maldekstre, trapalpetinte similan koridoron, vi trafas duan ĉambron kun truo por faciligi fumeliron kaj envenon de lumo. Tiu truo estas nigriĝinta de la fumo kaj fulgo de multaj jaroj, ĉar tie ĉi vi rigardas la kuirejon. Eble, al la vizitanto okazos ŝanco, kiel la mia egale feliĉa, kaj li trovos ekzemplerojn de la "iggan," vastaj kaldronoj de malglatigita argilo, uzitaj de la raso antaŭ ol la balenkaptistoj portis al ĝi kuirilojn kaj potojn el kupro kaj el lado. Reenirinte en la salonon, kiu estas pavimita de rondiĝintaj vertebroj de balenoj, la gasto rampas laŭlonge ĝian centran branĉon, dum la tegmento fariĝas ĉiam pli kaj pli malalta, ĝis fine li haltiĝas, starante sur la manplatoj kaj genuoj antaŭ kurteno de felo nordocerva. Tio kaŝas truon, havantan dek-ok colojn da grandeco kvarangule kaj sin trovantan ĉirkaŭ unu futon pli alte ol la planko, sur kiu oni genufleksas. Deŝovinte la kurtenon, puŝu al vi la kapon tra la malfermaĵo, kaj ekaperos—ĉarma modelo de muso, kiu ekrigardetas al peco de fromaĝo.

La loĝejo formiĝas el sola ĉambro, kies ordinara mezuro estas dek-kvar futoj kvadrato. Ĝin beligas unu fenestro farita el fokintesto streĉita kaj alkudrita al kadro, kiu kuŝas en la tegmento. Estas ĝentile eniri, nefrapinte; vi ne surprizos Dianon en ŝia banilo—ne en Kingegan. La diinon vi eble ja trovos meze de ŝia tualetto, sed ŝi ne estas nervema. Enirutil, kun via plej gracia mieno—se tian mienon vi scias konservi rampante. Mankas seĝoj; sekve, se vi estas tro rigida por sin sidigi sur la plankon kun la kruoj krucitaj kiel vera mongolo, estas necese, ke vi staru.

La ĉambro havas belan ebenan plankon, laborege elhakitan el alnaĝintaĵo per eskima *dolojro* (hakilo). Per uzo longa kaj poluro konstanta ĝi estas tiel glata kaj pura kiel la planko de via propra kuirejo sed elhaladzas odoron amoniakan de pikemo fortega. Laŭlonge de la muro, ĝuste kontraŭ la truo, per kiu vi alvenis, kaj kvar futojn pli alte ol la planko, staras la lita plataĵo, kvin futojn larĝa. Sur tio sin montras roboj mole preparitaj el feloj de nordaj cervoj, kiuj formas la litaĵon de la loĝantoj; sube estas pakitaj la vestoj, pladoj, iloj, kaj aliaj hejmaj uzaĵoj, kaj ofte, belegaj lignaj skatoletoj, kun kovriloj inkrustitaj (*inlaid*) per jado (*jade*) aŭ grandvaloraj perloj de turkizo, el kiuj mi iaforte eltiris dolĉavoĉajn, Siberiajn sonorilojn, po jarcentoj malnovajn kaj portantajn ĉirkaŭ la randoj piajn surskribojn ruslingvajn.

La edzino sidas sur la planko, apud la muro, ĝuste sub la ekstera bordo de la lita plataĵo, diligente okupata je elfaro de felaj botoj, vesto kun alligita kapuĉo, aŭ pantalono el cerva felo. En tiuj ĉi tri artikoloj konsistas la vestaĵo de la Kingegananoj, kvankam la fasono de la vesto iom diferencas laŭ la sekso de la portanto, ĉar la vira estas altrancata kvadrato ĉirkaŭen, sed la virina estas pli longa antaŭe kaj malantaŭe, ol ĉe la flankoj.

Se la edzo ĉeestas, vi lin vidos en simila pozicio apud la kontraŭa muro, kie li ĉizas el eburo de rosmaro iun el la grandenombraj artobjektoj kies formojn li heredas de tiuj prapatroj, kiuj loĝis en la pratempaj kavernoj de Francujo, Germanujo kaj Britujo. La geidetoj, kredeble, restas ekstere, kie, sur felo de blanka urso, ili glitadas malsupren de ia kruta neĝamaso; aŭ, sin trovante en la loĝejo, mordetas frandaĵon da *tomkodo* frostigita (malgranda gado) aŭ eĉ pli sensignifan ĉasaĵon. La hejmo eskima enhavas ĉion, kion postulas la klimato kaj deziras la enlanduloj; kial la homo postulas ankoraŭ pli?

Kiam finiĝis la vintro, la longa, varmo somera de la arkta lando ekpelas la enlandulojn el la subteraj loĝejoj, kaj ili transloĝiĝas en tendojn apud la marbordo; estas tiam sezono por ĉiuj, sed aparte por la infanoj, feliĉega kaj gajega.

(Daŭrigota.)

For de okulo, for el memoro. Kio ĝis nun ne okazis, eble tamen okazos. Al besto eĉ ŝerce ne faru turmenton, ĝi ankaŭ ja havas dolorsenton. Kiu ne aŭdas, tiu sentu! Kies estas la domaĝo, tiu ne zorgu pri mokaĵo! Fiero sekvigas faliĝon. Kiu ridas laste, ridas prave.—El "*Germanaj Proverboj*," de JOH. SCHRÖDER.

LA REDAKTORO DE "LA PATRIOTO."
El "*Elbow Room*," de MAX ADELER, tradukita de Esp. 14,006.

La redaktoro de la vilaĝa ĵurnalo, *La Patrioto*, estas Majoro Slot; kaj tre lerta ĵurnalisto li estas. Eĉ lia plej akra kontraŭulo, la redaktoro de *La Vespera Poŝto* konfesis tion. En la lasta politika batalado, *La Poŝto* entreprenis klarigi kiel la majoro akiris tian inklinon al la ĵurnalismo. Jen estas la rakonto. Nelonge post lia naskiĝo, la kuracisto ordonis, ke la infaneto nutriĝu per kaprina lakto. La patrino havigis al si la lakton de kaprino apartenanta al Irlandanino kiu loĝis malantaŭ la oficejo de *La Ĉiusemajna Mirigisto* kaj nutris sian kaprion per la interŝanĝaĵoj, kiuj alvenis al tiu ĵurnalo. La rezultato, laŭ *La Poŝto* estis, ke la juna Slot nutriĝis tute per lakto farita el digestitaj ĵurnaloj, kaj li fortiĝis kaj grasiĝis, kvankam, kiam la Irlandano kunmiksas la "Demokratajn" ĵurnalojn senzorge kun la "Whig'aj," ili malkonsentis interne, kaj la lakto donis kolikon al la infaneto. Maljuna Slot intencis, ke la knabo estu predikisto; sed tuj kiam li estis sufiĉe granda, li ploregis por ĉia ĵurnalo, kiun li okaze vidis. Li forkuris de la lernejo kvarfoje, por eniri ĵurnalan oficejon kaj fine, kiam la patra Slot lin enmetis en Reformejon, li tie komencis eldoni ĵurnalon, nomante ĝin *La Reformeja Revuo*; kaj unu tagon, li rampis trans la muron kaj iris al *La Era* Oficejo, kie li komencis sian profesion vivon per artikolo titolita "*Niaj Reformejoj Institucioj por la Junularo*." Fine, maljuna Slot cedis al tia evidenta kuniĝo de la sorto kaj kaprina lakto, kaj lasis lin sekvi sian profesion. La majoro, laŭ *La Poŝto* havas tiun instinkton tiel forte, ke, se li falus en la krateron Vesuvio, lia unua penso, atinginte la fundon, estus peti de iu, senpagan bileton por eliro. "Sed," daŭrigis *La Poŝto*, "oni apenaŭ kredus ĉi tiun rakonton, legante *La Patrioton*. Ni ofte suspektas, ke la vartistino kutimis miksi la kaprinan lakton kun neĝusta proporcio da akvo."

La majoro havas ĉiusemajnan eldonon de sia ĵurnalo, en kiu li publikigas ekscitajn rakontojn, kiajn li ĉiam volonte ricevas. Antaŭ ne longe, ensendis rakonton iu Sinjoro Stak, junulo, kiu havas grandan ambicion sen multe da sperto kiel verkisto de rakontoj. Atendinte longan tempon kaj aŭdinte nenion, Sinjoro Stak decidis viziti la majoron, por certigi kial lia rakonto ne altiris atenton. Kiam Stak nomis sian celon, la majoro prenis la manuskripton kaj, kun solena mieno, diris:—

"Sinjoro Stak, mi bedaŭras, ke mi ne povas

akcepti vian rakonton. En kelkaj rilatoj ĝi estas vere mirinda, sed mi timas, ke se mi ĝin publikigus, ĝi altirus preskaŭ tro da atento. Oni tro ekscitiĝus ĉe ĝi. Ni devas esti singardaj. Ekzemple: laŭ la unua ĉapitro, vi parolas pri la morto de S-ino Maginis, patrino de la heroo. Ŝi mortas; vi enterigas S-inon Maginis en la tombejo; vi priskribas kortuŝan scenon ĉe la enterigo; vi starigas monumenton super ŝi, kaj plantas loniceron sur la tombo. Vi kreas en la menso de la leganto fortan kredon, ke Sinjorino Maginis estas tute mortinta. Tamen, poste, en ĉapitro dudek dua, viro nomita Tomson enamiĝas je ŝi, kaj ili edziĝas, kaj ŝi saltetas ĉirkaŭe en la daŭro de la rakonto, tiel vigla kiel akrido, kaj vi, dume, aludas al Tomson kiel ŝia dua edzo.

“Ĉu mi efektive faris tion? Nu, mi ja supozis la tutan tempon, ke estis *Sinjoro* Maginis kiun mi enterigis laŭ la unua ĉapitro. Nepre, mi iel intermiksas ilin.”

“Kaj poste,” daŭrigis la majoro, “enkondukante la heroon vi diras, ke li havas nur unu brakon, perdinte la alian en batalo. Sed en ĉapitro dek-dua, vi trapasigas lin tra sega maŝino, kaj vi diras ke li perdis ankoraŭ unu brakon tie. Tamen, en la dek-naŭa ĉapitro, vi diras, ‘Adolfo kuregis al Mario, ĉirkaŭprenis ŝin per siaj brakoj, kaj altiris ŝin al la brusto’; tiam vi rakontas kiel li sidiĝis ĉe la fortepiano en la trankvila lunlumo kaj ludis unu el la Sonatoj de Beethoven, kun ‘dolĉa poezia fervoro.’ Nu, lasu min montri ke viaj asertoj malkonsentas. Adolfo ne povus ĉirkaŭpreni Marion per siaj brakoj, se unu enteriĝus en la bataalkampo kaj la alia dehakiĝus per segmaŝino, kaj li ne povus altiri ŝin al la brusto, escepte se li ĵetus kaptoŝnuron per la dentoj, kaj altirus ŝin, englutante la malstreĉaĵon de la ŝnurego. Rilate la fortepianon, vi scias tiel bone kiel mi, ke senbraka homo ne povas ludi Sonaton de Beethoven, escepte se li povas ludi tiun muzikilon per la nazo, kaj tiaokaze, vi ofendas la popolan inteligentecon, parolante pri ‘dolĉa poezia fervoro.’ Miaj fingroj estas sur la publika pulso, kaj mi scias ke oni ĝin ne toleros.”

“Nu,” diris Stak, “mi nescias, kiel mi iam—”

“Lasu min altiri vian atenton al alia krima afero,” interrompis la majoro. “En la unua amosceno inter Adolfo kaj Mario, vi diras ke ŝia blua okulo restis dolĉe sur li, dum li elverŝis la historion de sia amo, kaj ĝia blueco malheliĝis per superakvego da feliĉaj larmoj. Nu, sinjoro, post ĉirkaŭ dudek paĝoj, kiam la malheroo ŝin insultas, vi anoncas ke ŝiaj nigraj okuloj ekbrilas je li, kaj ŝajne lin brulas kie li staris. Rimarku la fakton, ke se ŝiaj okuloj estas bluaj, ili ne povas esti nigraj; kaj se vi intencas

doni la impreson ke ŝi havas unu bluan okulon kaj unu nigran, kaj ke ŝi rigardas Adolfin dolĉe el la malproksima okulo, dum la proksima vagadas mallaboreme ĉirkaŭe, ŝi estas ja tro fenomenaj por romano kaj taŭgas nur por loko en bestejo apud la kuriozaĵoj. La publiko ne toleros tion. Tiaj aferoj faras ĝin delira kaj mortigema.”

“Estas bedaŭrinde,” diris Stak, “mi forgesis, kion mi diris pri la okuloj, kiam mi verkis la scenon, kie aperas la malheroo.”

“Kaj jen, en ĉapitro dudeka, vi rakontas, ke Magruder vundiĝis per ponardo, en mano de la hispano, kaj, en la sekvanta ĉapitro, vi priskribas la postmortan ekzamenon, kie la kuracistoj serĉas la kuglon kaj ĝin trovas en la hepato. Eĉ la paciencaj legantoj ne povas resti trankvilaj tiaokaze. Ili ne povas sin retenigi.”

“Estas malfeliĉe,” diris Stak.

“Nu, la maniero laŭ kiu vi priskribas la Braŭn’ojn en la rakonto estas ankaŭ incitega. Unue, vi reprezentas Sinjorinon Braŭn prenantan siajn dunaskitojn al la preĝejo por baptigo. Meze de la libro, Sinjorino Braŭn esprimas sian bedaŭron ke ŝi neniam havis infanojn, kaj vi finas, enkondukante Sinjorinon Braŭn, kun ŝia nepo en la brakoj, tuj post kiam vi faris Sinjoro Braŭn anonci al la pastro ke la sola infano, kiun li iam havis, mortis en sia kvara jaro. Konsideru la efekton de tiu ĉi sur la publika menso. Certe, tia rakonto plenigus ĉiujn frenezulejojn en la lando.”

“Tiu Braŭn’oj ja ŝajnas iom ne precize priskribitaj,” diris Stak, penseme.

“Plej malbone,” diris la majoro, “en ĉapitro dek-unua, vi faras la geamantojn decidi sin memmortigi, kaj vi metas ilin en boaton, kaj puŝas ilin super la akvofalon Niagara. Post dek du ĉapitroj, vi subite prezentas ilin, promenantaj sur foliriĉa vojeto, kaj, kvankam poste, ŝi eniras monaĥinejon pro tio, ke li estas mortigita de marrabistoj, tamen, en la ĉapitro proksime de la lasta, vi priskribas scenon kie ŝi iras al societa kunveno ĉe la pastro, kaj trovas lin tie, aranĝanta por la edziĝo, kvazaŭ nenio jam antaŭe okazis. Ho, estas terure—terure. Vi devus alpreni alian okupadon, Sinjoro Stak.”

Tiam Stak prenis la manuskripton, kaj reiris hejmen por rekonstrui la rakonton. *La Patrioto* ne publikigos ĝin, eĉ se Stak ĝin plibonigos.

Grava Avizo.—La legantoj bonvole notu, ke la proksima numero (por Septembro) de nia gazeto estos preskaŭ tute dediĉita al detala dulingva raporto pri la Kongreso kaj ankaŭ enhavos la malferman paroladon de D-ro Zamenhof.

REGO JOHANO.

TRAGEDIO DE W. SHAKESPEARE.

Tradukita de HARALD CLEGG.

Rimarko.—Kiam mortis Reĝo Rikardo de Anglujo en la jaro 1199, lia frato Johano uzurpis la tronon, kiu rajte apartenis al Princo Arturo, filo de l' mortinta Ĝefro, pli aĝa frato de Johano. En la jaro 1202 Johano kaptis Arturon, kaj lin malliberigis en Falaise kaj Rouen, kie Arturo mortis sub la mano de Johano mem. Tamen Shakespeare por konvenigi ĝin al la plano de sia tragedio metis en Northampton la scenon de l' interparolado inter Arturo kaj lia gardisto Huberto.

AKTO IV. Sceno 1.

*Northampton. Ĉambro en Kastelo.**Eniras Huberto kaj mortigistoj.*

Hub. Feraĵojn tiujn hejtu ; post kurtenoj
Vi staru : Kiam mi piedon mian
Sur tiun plankon frapos, el kaŝejo
Rapide elkurante, al la seĝo
La knabon ligu, kiun vi ĉi-tie
Kun mi eltrovos ; zorgu, for, atentu.
la Mort. Ĉu via moŝto pri la aĝ' respondos ?

Hub. Forĵetu dubojn kaj nenion timu.
Foriras mortigistoj.

Alproksimiĝu knabo, mi deziras
Kun vi mallongan interparoladon.

*Eniras Arturo.**Art.* Huberto, bonan tagon.*Hub.* Al vi ankaŭ.*Art.* Princeto, bonan tagon.*Art.* Ha, princeto !

Ju pli mi havas rajton al la nomo,
Des malpli ĝian gloron nun mi ĝuas.
Vi ŝajnas malgajega.

Hub. Mi antaŭe
Pli gaja certe estis.

Art. Min kompatu !
Mi pensas, ke mi sola devus esti
Malgaja. Tamen mi memoras bone,
Ke kiam mi min trovis en Francujo,
En modo estis inter la junuloj
Ŝajnigi sintenadon, kiel nokto
Malgajan, nur pro ŝerco. Pro ĉielo,
Se, liberule, mi ŝafaron paŝtus,
Mi estus gaja tra la tuta tago ;
Kaj tia nun mi estus, sed mi timas
La agojn kontraŭ mi de mia onklo,
Ĉar ni nin timas unu la alian.
Ĉu mi ja kulpa estas, ĉar de Ĝefro
Mi estas filo ? Vere ne. Mi volus
La filo via esti, ĉar pro tio
Vi, kiel filon, amus min, Huberto.

Hub. (*Flanken*) Se mi kun li parolos, babilado
Naiva lia vekos la kompaton
En mi senvivan : tial, senprokraste,
Mi kontraŭ li severe devas agi.

Art. Ĉu vi malsanas ? Vi, Huberto, ŝajnas
Tre pala. Vere mi dezirus, ke
Vi malsaniĝu, por ke mi la nokton
Kun vi pasigu, apud vi sidante.
Mi vetas, ke mi amas vin pli forte,
Ol vi min amas.

Hub.

Liaj dolĉaj vortoj

La koron mian kaptas. Jen, Arturo,
Ĉi tion legu.

Montras paperon.

(*Flanken*) Ho, malsaĝa sento,
Intencon senkompatan forĵetanta.
Mi devas agi tuj, ke la decido
Ne falu el okuloj miaj, kiel
La larmoj de virino. (*Al Arturo.*)
Ĉu vi povas

Ne legi ĝin ? ĉu estas nelegebla
La skriba karaktero de l' papero ?
Por tia malbonaĵo, tro legebla :
Ĉu vi per feraj bruligiloj devas
Okulojn miajn ambaŭ forbruligi ?
Junulo, jes, mi devas.

Kaj vi volas ?

Hub. Mi volas.

Art. Ĉu vi havas tian koron ?
En tempo, kiam vi pro kapdoloro
Suferis, mi, sur vian lacan frunton,
Poŝtukon mian zorge ĉirkaŭvolvis,
(La plej valoran, de princin' faritan)
Ne postulante, ke vi ĝin redonu :
En noktomezo, mi la kapon vian
Tenadis, kaj atente vin flegadis.
La horojn ofte mi plifaciligis
Dirante, *kion vi bezonas ? kie*
Troviĝas la doloro ? kian helpon
La amo mia povas por vi fari ?
Malriĉulido iu restus muta.
Eĉ ne dirante unu amparolon ;
Sed vi al viaj servoj havis princon !
Kredeble vi malfidas mian amon,
Ĝin nomas ruza : tiel, se vi volas :
Se al ĉielo via ago plaĉas,
Ĝin faru. Ĉu vi volas elbruligi
Okulojn miajn ? La okulojn, kiuj
Ne vin ofendis, nek vin ekofendos.
Hub. Mi ĵuris tion ; kaj per ruĝevarmaj
Feraĵoj devas ilin elbruligi.
Art. Ha, tia faro estas nur farebla
De senkoruloj en tempaĝo fera.
La ilo mem, se ĝi ruĝvarma estus,
La larmojn de l' okuloj tuj eltrinkus
La fajran koleregon estingante ;
Kaj poste en rustaĵon konsumiĝus,
Prefere ol enhavi vundan fajron.
Ĉu via koro estas pli malmola,

Hub. Ol fero mem ? Se, en okaz', anĝelo,
Al mi veninte, dirus, ke Huberto
Okulojn miajn volas elbruligi,
Mi lin ne povus kredi,—nur Huberton.
Aliru tuj. *Frapas.*

*Reeniras mortigistoj kun ŝnuro,
feraĵoj, k.t.p.*

Art. Plenumu la ordonon.
Ho, savu min ! Ho, savu min,
Huberto !

Hub. Eĉ la vidiĝo de sanguloj tiuj
Sufiĉas la okulojn elforigi.

Art. Al mi la ilojn donu, kaj lin ligu.

Art. Ho ve, vi kial agas kun perforto ?
Mi ne barakti, sed senmove resti,
Huberto, volas ; tial, ne min ligu !
Aŭskultu min, forpelu tiujn virojn,
Kaj mi kviete volas, kiel ŝafo,
Sentreme, senparole, min sidigi
Kaj sen kolero kontraŭ la feraĵo.
Forsendu tiujn virojn ; mi pardonos
Al vi turmenton kian ajn farotan.
Hub. Forstaru, kaj kun li min lasu sola.
la Mort. Jes, via moŝto, mi en faro tia
Partoprenanto estus kontraŭvola.

Foriras mortigistoj.

Art. Ho ve, dirante mi parolojn tiajn
Ne malamikon, sed amikon, frapis
Severmienen, tamen bonkoreman—
Revenu li, por ke kompato lia
Ekveku vian

Hub. Knabo vin pretigu.

Art. Ĉu ne rimedo ia sin prezentas ?

Hub. La sola estas la okulperdiĝo.

Art. Ho, pro ĉielo, se okulo via
Polveron, kulon, eĉ vagantan haron
Sur sia rando sentus ! La doloro
Farata tie de objektoj etaj
Intencon vian montras terurega.
Hub. Laŭ la promes' detenu vian langon.
Art. Huberto, la paroloj de du langoj
Apenaŭ, kredas mi, sufiĉe povus
Pro paro da okuloj pledi. Tial
Ne malpermesu, ke la lango mia
Parolu ; aŭ, Huberto, se vi volas,
Eltranĉu ĝin, por ke okuloj miaj
Restadu. Ho, plu ne minacu ilin,
Se nur por tio, vin ankoraŭ vidi.
Rimarku, do ; la ilo malvarmiĝis
Kaj ne min vundos.

Hub. Ĝin mi povas hejti.

Art. Ne vere : eĉ la fajro, pro malĝojo,
Jam mortis : ĉar, kreita por komforto,
Ĝi kontraŭ la malbona far' ribelas :
En la brulanta karbo ne ekzistas
Malico ; la spirado de ĉielo
Estingis la animon de la fajro,
Kaj nur pentantaj cindroj tie restas.

Hub. Sed ĝi revivos per spirado mia.

Art. Kaj, se vi faros tion, ĝi ruĝiĝos,
Pro honto je la ago briletante :
Ensaltos, eble, en okulojn viajn,
Fajeroj ; kiel hundo batalanta
Atakas mastron, kiu ĝin incitas ;
En vero, ĉio de vi alprenata
Por vundi min, rifuzas la oficon :
Vi, sola, ne posedas la kompaton
De la kruela fajro enhavatan
Por senkompataj uzoj.

Hub. Nu, konservu

Okulojn viajn ; mi ne ilin volas
Ektuŝi por ricevi la trezorojn
De via onklo : tamen mi, knabeto,
Intencis, laŭ antaŭa ĵuro, ilin,
Per tiu ĉi feraĵo, elbruligi.

Art. Ho, nun vi pli similas al Huberto !
Ĝis nun vi portis maskon.

Hub. Al vi, pacon.

Plu ne. Adiaŭ. Via onklo devas
Supozi, ke vi mortis ; mi raportojn
Pri via sorto falsos ; kaj, belulo,
En dormo kaj sen dubo, estu certa,
Ke, pro trezoroj ĉiuj de la mondo,
Huberto ne ofendos vin.

Art. Ĉielo !

Hub. Huberto, mi vin dankas

Nun, silentu ;
Ne plu parolu : sekvu min atente ;
Danĝeron grandan mi pro vi riskadas.

Ambaŭ foriras.

NOVSHERVAN LA JUSTA.

El "Gulistan," de la fame konata persa poeto
kaj aŭtoro Ŝeĥ Sadi.

Tradukis NAUTAMLAL BHAGWANJI MEHTA.

Oni rakontas, ke foje sur la ĉaskampo la
kuiristoj de Novshervan la Justa rostis viandon
sed ne posedis salon. Oni kurigis servanton al la
najbara vilaĝo, ke li alportu salon. Novshervan
diris : "Pagu prezon por la salo pro tio, ke la
preno de aĵoj sen prezo ne fariĝu kutimo kaj
sekve la vilaĝo ne detruigu." La servanto
responde demandis : "Kian malutilon oni farus
pro tia bagatelo ?" Novshervan respondis :
"Komence la elementoj de tiraneco estis tre
malmultaj en la mondo, sed ĉiu, kiu postevenis,
plimultigis ilin ĝis ili fariĝis tiom, kiom vi
nun vidas. Se reĝo manĝus eĉ unu pomon el
fruktarbejo de sia regato, la servantoj de la
reĝo elradikigus la tutan pomujon. Se reĝo
permesus tiranecon rilate al nur kvin ovojn, lia
militistaro mortige batus mil kortbirdojn por
siaj rostiloj."

EL "THE LAY OF THE LAST MINSTREL."

De SIR WALTER SCOTT.

(Kanto VI., 1.)

Kies estas la animo
Tiel morta, ke, el limo
Fremda kiam li reiras,
Al si li neniam diras:—
"Jen la lando familia,
Lando propra, lando mia" ?

Kies koro ne varmiĝas
Kiam al la hejma rondo
Liaj paŝoj ektorniĝas
Post vagado tra la mondo ?
Se ekzistas tia homo,
Kia estos lia sorto ?
Malgraŭ tre nobela nomo,
Malgraŭ tre potenca forto,

Malgraŭ mono laŭ l' kalkulo
De revema avarulo,
Ne por li la muzinspiro
Vekos notojn de la liro.
Ju pli li en si centriĝas,
Des pli li malestimigas,—
Dum la vivo perdos amon,—
Perdos ĉian belan famon,—
Mortos morto per duobla,—
Returnite al malnobla
Tero, kuŝos sen honoro
Kaj sen kanto kaj sen ploro.

Esperantigis J. C. RUST (No. 10,381).

SKOTA LEGENDO.

El "ROBERT FALCONER," *Romano de* GEORGE MACDONALD, *tradukita de* JOHN ELLIS.

Juna viro ekamis belan sorĉistinon, kiu permesis al li ŝin amadi ĝis li ŝatis nenion krom ŝi, kaj tiam ŝi ekmortigis lin per ridado je li. Ĉar sorĉistino ne povas enamiĝi propravole, kiom ajn ŝi ŝatas esti amata. Ŝi mokadis lin ĝis li sin dronigis en lageto apud la marbordo. Nu, la sorĉistino ne tion sciis, sed promenante laŭ la marbordo, serĉante ion, ŝi vidas lian manon kuŝantan sur la rando de roka pelvo. Nenio estas pli utila por sorĉistino ol la mano de viro, tial ŝi iris por ĝin preni. Ektrovante, ke ĝi aliĝas firme al brako, ŝi ekintencas dehaki ĝin, sed vidante kies mano tiu estas, ŝi volas unue, pro kaŭzo plejbone konata de ŝi mem, detiri lian ringon. Ĉar tiu ĉi estas sorĉa ringo, kiun ŝi donacis al li por sorĉe allogi al ŝi lian amon. Kaj nun ŝi bezonas la ringon, kiel ankaŭ la manon, por altiri al ŝi la amanton de juna virgulino, kiun ŝi malamas. Sed la senviva mano fermis siajn fingrojn sur ŝiajn, kaj ŝia forto estas senpotenca kontraŭ la malvivuloj; kaj la tajdo alfluis rapidege, kaj la senviva mano ŝin tenis ĝis ŝi dronis.

Ŝi kuŝadas kun sia amanto ĝis hodiaŭ sur la fondo de la turnakvo Svalhja; kaj kiam ventego tien alproksimiĝas, strangaj muĝoj aŭdiĝas devenantaj de la akvoj, ĉar la junulo petadas, ke la sorĉasinjorino donu al li sian amon, kaj ŝi petegadas, ke li forlasu ŝian manon.

FAKO DE KORESPONDADO INTERNACIA. (F.K.I.)

Sub tiu ĉi rubriko oni enpresas malgrandajn anoncojn de tiuj el niaj legantoj, kiuj deziras korespondadi kun alilanduloj. Ĉiu anoncanto devas pagi ses pencojn (70 centimojn, 60 pfojn) por trilinea enpresaĵo kiel sube (pli ol tri linioj po tri pencoj por ĉia komencita linio); ĉiu MEMBRO de l' Asocio havas la rajton fari unu enpresaĵon senpage. *Bonvolu skribi legeble, rekte al Redakcio.*

250. **Beziere (Francujo).**—S-ro F. Bernard, 18, *rue Amiral Courbet*, sendos kvindek poŝtmarkojn malsimilajn kontraŭ sama nombro da p. m. el anglaj kolonioj.

259. **Blackpool (Anglujo).**—S-ino H. Parkinson, "South View," 122, *Albert-road*, deziras korespondi per ilustritaj poŝtkartoj aŭ leteroj. Ĉiam respondos.

260. **Coole (Anglujo).**—S-ro C. Molloy, *Custom House*, deziras korespondi kaj interŝanĝi poŝtkartojn.

261. **Vys-Myto (Bohemujo, Aŭstrio).**—S-ro K. Fram, studento, deziras korespondi kun alilandanoj.

262. **Midhurst, Sussex (Anglujo).**—S-ro C. S. Paxton deziras interŝanĝi ilustritajn poŝtkartojn kun alilandanoj. Ĉiam kaj tuj respondos.

263. **Aberystwyth, Wales (Anglujo).**—S-ro J. E. Coombe akceptos poŝtkartojn aŭ leterojn esperante skribitajn kaj tuj respondos al ĉiuj el kia ajn lando.

264. **Rouen (Francujo).**—S-ro Würtenberger, 40, *rue Moliere*, deziras interŝanĝi ilustr. poŝtkartojn kaj poŝtmarkojn. Ĉiam kaj tuj respondos.

265. **Tumut N.S.W. (Aŭstralia).**—S-ro W. D. Kennedy volas korespondi per ilustr. poŝtkartoj. Ĉiam kaj tuj respondos.

266. **Tamworth (Anglujo).**—S-ro A. Fullylove, 5, *New-road, Glascote Heath*, petas, ke anoj de I.O.G.T. aj loĝoj kaj ĉiuj abstinenculoj sendu ilustr. pkartojn por "Tamworth Excelsior I.O.G.T. Club," fes'a kunveno, la 17an Sept. Oni respondos al ĉiuj.

267. **Budapest (Aŭstrio).**—A. Pottinger, *VII. Almásy ter 3*, deziras interŝanĝi ilustr. poŝtkartojn kun ĉiulandanoj.

268. **Grimsby (Anglujo).**—S-ro W. A. A. Shipway, 132, *Strand-street*, deziras korespondi per ilustr. pkartoj kun ĉiulandanoj. precipe kun amikoj en Japanujo, Rusujo, Danujo kaj Hungarujo.

269. **Saudrupt, Meuse (Francujo).**—S-ro Albert Claudé deziras korespondadi kun japanaj Esperantistoj per leteroj aŭ poŝtkartoj.